

بنام محمد و آل محمد و ائمه
علیهم السلام و صلوات الله علیهم

و صلوات الله علیهم
و علیهم السلام و علیهم السلام

عالم بافتیہ کالج
طالبین: ماسٹر انی ماسٹر ایس ایس او ایس بی
فائنل
عالم بافتیہ کالج
طالبین: ماسٹر انی ماسٹر ایس ایس او ایس بی
فائنل

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مقدار زرہ کو شمار نہ
جو ایک عیار و پوچھ و شناسی
کہ ہندسے کو اپنا نام لگے

عجز و تنہا رخت از وطن ہاں نکشند ^{۱۱} گاہ برافراز ^{۱۲} از نوا ^{۱۳} ہے
 انا ^{۱۴} اقص ^{۱۵} در محمد تشن زبان ^{۱۶} گفت گو کام کشیدہ و شربت ^{۱۷}
 شکر ^{۱۸} مذاق ^{۱۹} حاموشی ^{۲۰} چشیدہ ^{۲۱} من کیست ^{۲۲} کہ تا ^{۲۳} و غور ^{۲۴} شد ^{۲۵} تیش ^{۲۶} ہے
 سرانم ^{۲۷} و حضرت ^{۲۸} چون ^{۲۹} را ^{۳۰} بحر ^{۳۱} و صورت ^{۳۲} استایم ^{۳۳} را ^{۳۴} عے
 اُن ^{۳۵} پیش ^{۳۶} و قاف ^{۳۷} ازل ^{۳۸} نیاز ^{۳۹}
 بے ^{۴۰} کاظم ^{۴۱} و زبان ^{۴۲} تناسی ^{۴۳} او ^{۴۴} و غور ^{۴۵} وید
 انا ^{۴۶} بعد ^{۴۷} مسلم ^{۴۸} بحر ^{۴۹} بعض ^{۵۰} می ^{۵۱} رساند ^{۵۲} کہ ^{۵۳} نقد ^{۵۴} سخن ^{۵۵} نفست ^{۵۶} است
 بر ^{۵۷} ان ^{۵۸} پنج ^{۵۹} است ^{۶۰} از ^{۶۱} محازن ^{۶۲} یزدان ^{۶۳} کہ ^{۶۴} در ^{۶۵} ہر ^{۶۶} عصر ^{۶۷} و زمانی ^{۶۸} آزا
 پیش ^{۶۹} کی ^{۷۰} از ^{۷۱} خواص ^{۷۲} عباد ^{۷۳} و دعت ^{۷۴} ہے ^{۷۵} گذارد ^{۷۶} و درین ^{۷۷} جزو ^{۷۸} زبان ^{۷۹} کہ
 آوان ^{۸۰} تاز ^{۸۱} گے ^{۸۲} و طراوت ^{۸۳} سخن ^{۸۴} و کر ^{۸۵} می ^{۸۶} بازار ^{۸۷} این ^{۸۸} مستل ^{۸۹} و سخن ^{۹۰} است
 اگر ^{۹۱} ناقص ^{۹۲} عیار ^{۹۳} این ^{۹۴} بازار ^{۹۵} سپر ^{۹۶} یا ^{۹۷} ہنر ^{۹۸} نو ^{۹۹} شدہ ^{۱۰۰} و طرون ^{۱۰۱} دکان ^{۱۰۲} نے
 چیدہ ^{۱۰۳} اند ^{۱۰۴} و قد ^{۱۰۵} می ^{۱۰۶} چن ^{۱۰۷} و در ^{۱۰۸} شدہ ^{۱۰۹} الفاظ ^{۱۱۰} و در ^{۱۱۱} شدہ ^{۱۱۲} اما ^{۱۱۳} چون ^{۱۱۴} نظر ^{۱۱۵} اعتبار
 ملا ^{۱۱۶} کردہ ^{۱۱۷} خود ^{۱۱۸} چہرہ ^{۱۱۹} الفاظ ^{۱۲۰} شان ^{۱۲۱} از ^{۱۲۲} گو ^{۱۲۳} نہ ^{۱۲۴} خیال ^{۱۲۵} بہت ^{۱۲۶} معنی ^{۱۲۷} خالی ^{۱۲۸} است
 و غایت ^{۱۲۹} نظر ^{۱۳۰} ایشان ^{۱۳۱} بہ ^{۱۳۲} نیت ^{۱۳۳} و کبات ^{۱۳۴} خیالی ^{۱۳۵} معنی ^{۱۳۶} و قومی ^{۱۳۷} در ^{۱۳۸} کلام
 شان ^{۱۳۹} معدوم ^{۱۴۰} مطلق ^{۱۴۱} است ^{۱۴۲} و امور ^{۱۴۳} کو ^{۱۴۴} جو ^{۱۴۵} ہو ^{۱۴۶} و در ^{۱۴۷} نشان ^{۱۴۸} ایشان ^{۱۴۹} ثابت
 و محقق ^{۱۵۰} خلعت ^{۱۵۱} این ^{۱۵۲} قفا ^{۱۵۳} است ^{۱۵۴} یکے ^{۱۵۵} نہ ^{۱۵۶} کہ ^{۱۵۷} الفاظ ^{۱۵۸} بر ^{۱۵۹} قامت ^{۱۶۰} می ^{۱۶۱} چسبان
 و فقط ^{۱۶۲} و تیش ^{۱۶۳} بہ ^{۱۶۴} دست ^{۱۶۵} و گریبان ^{۱۶۶} و قرعہ ^{۱۶۷} این ^{۱۶۸} دولت ^{۱۶۹} بنام ^{۱۷۰} کے ^{۱۷۱} شدہ
 و در ^{۱۷۲} عرش ^{۱۷۳} میر ^{۱۷۴} و دیگر ^{۱۷۵} رسیدہ ^{۱۷۶} و ارادہ ^{۱۷۷} اثر ^{۱۷۸} انفس ^{۱۷۹} را ^{۱۸۰} و چاکر ^{۱۸۱} دیدہ ^{۱۸۲} رباعی
 و شعر ^{۱۸۳} و سخن ^{۱۸۴} بہ ^{۱۸۵} ہو ^{۱۸۶} و می ^{۱۸۷} را
 طبع ^{۱۸۸} است ^{۱۸۹} ہر ^{۱۹۰} در ^{۱۹۱} کثرت ^{۱۹۲} معنی
 کلام ^{۱۹۳} یک ^{۱۹۴} سخن ^{۱۹۵} و دل ^{۱۹۶} ابجد ^{۱۹۷} و گذارد ^{۱۹۸} و ہر ^{۱۹۹} در ^{۲۰۰} حوالی ^{۲۰۱} آن ^{۲۰۲} نیتہ ^{۲۰۳} کلام

دلیوان ۳۰ غنہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

دوستان

[illegible]

[The following text is written diagonally across the bottom of the page:]

این کتاب در بیان فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام است که از کتب معتبره است و در هر باب از مناقب آن بزرگواران آمده است و این کتاب را در هر روز بخواند هر کس که خواهد بود که از فضل و جود حق تعالی بهره مند شود و این کتاب را در هر روز بخواند هر کس که خواهد بود که از فضل و جود حق تعالی بهره مند شود

Handwritten Persian text, likely a manuscript or document, featuring dense script and several large, stylized calligraphic elements (possibly signatures or titles) in red ink.

ز شمع می خامش شود ویران بود ز آهین اگر چون کلیله خانه ما	
در مدد که بعد زخم رسد گر تبنا تا که پیشانی دوانان نچشیدیم	زان به که بود دواغ سپهر بر بدن ما دندان طبع کند شد در و دهن ما
بر دند پس از صرون ما شسته مارا صد شکله ماند است میان سخن ما	در میست که جز شکوه ماکار ندارد دوزید لب گو بهبتار کفن ما
از بسکه ضعیفیم بسیار و کماد جز مور که نیست غمی گو کردن ما	
چشم ما روشن شد از خاک در میخی آنها بهر راحت همسایگان کردن آنها	ریختند از سره گویارنگ ایکنی تنها بشنو گوش از برای خواب چشم افتها
بر هم از سر گری تا خور دوزیم کشان در شب بخت تو خواب خوش نسیم شود	آتش گشتیم و افتادیم در میخی آنها خاکیه دید ز پهلویم میان شانها
آتش رخ جنون از سنگ طغان کشید رفت عمرم در غریبی بر ساطور و کار	یک نفس غافل شد از کار خود و دیوانها گر چه چون مهر شعله دارم خانهها
بعد مردن هم نگر دم سیر از صبا نشانی بعد مرگم گر خور و فوس آن سرکش	می بخشم نوشم چه گر هم خاک و در میخی آنها می گردانم گشت شمع از اتم بر و آنها
دادم از شسته غمی در قصه چون لایب باش گر نباشد میتوان کرد آب در میانها	
مایه لیلان بلند سازم خانه را سنگین دل است هر که بظلمت	خوش کرده ایم خانه یک گشتیانه را پنهان در خون آینه گیسو اندازا
شد سنگ آستانه دین بر تنی که بود کنایه از محاکمه و دین	کافریه پایو سجده کن این آستانه را کافریه پایو سجده کن این آستانه را

این شعر را در خانه من دیدم
 از آن که در خانه من دیدم
 در مدد که بعد زخم رسد گر تبنا
 تا که پیشانی دوانان نچشیدیم
 بر دند پس از صرون ما شسته مارا
 صد شکله ماند است میان سخن ما
 از بسکه ضعیفیم بسیار و کماد
 جز مور که نیست غمی گو کردن ما
 چشم ما روشن شد از خاک در میخی آنها
 بهر راحت همسایگان کردن آنها
 بر هم از سر گری تا خور دوزیم کشان
 در شب بخت تو خواب خوش نسیم شود
 آتش رخ جنون از سنگ طغان کشید
 رفت عمرم در غریبی بر ساطور و کار
 بعد مردن هم نگر دم سیر از صبا نشانی
 بعد مرگم گر خور و فوس آن سرکش
 دادم از شسته غمی در قصه چون لایب باش
 گر نباشد میتوان کرد آب در میانها
 مایه لیلان بلند سازم خانه را
 سنگین دل است هر که بظلمت
 شد سنگ آستانه دین بر تنی که بود
 کنایه از محاکمه و دین

نیم خور و دین

این شعر را در خانه من دیدم
 از آن که در خانه من دیدم
 در مدد که بعد زخم رسد گر تبنا
 تا که پیشانی دوانان نچشیدیم
 بر دند پس از صرون ما شسته مارا
 صد شکله ماند است میان سخن ما
 از بسکه ضعیفیم بسیار و کماد
 جز مور که نیست غمی گو کردن ما
 چشم ما روشن شد از خاک در میخی آنها
 بهر راحت همسایگان کردن آنها
 بر هم از سر گری تا خور دوزیم کشان
 در شب بخت تو خواب خوش نسیم شود
 آتش رخ جنون از سنگ طغان کشید
 رفت عمرم در غریبی بر ساطور و کار
 بعد مردن هم نگر دم سیر از صبا نشانی
 بعد مرگم گر خور و فوس آن سرکش
 دادم از شسته غمی در قصه چون لایب باش
 گر نباشد میتوان کرد آب در میانها
 مایه لیلان بلند سازم خانه را
 سنگین دل است هر که بظلمت
 شد سنگ آستانه دین بر تنی که بود
 کنایه از محاکمه و دین

[illegible]

[illegible]

مبت حیدر مراد مشوق ۲۴ ایام ازین زمین بسوز و سبالت است در پنج حسن ۱۱ حله چشم مفیسم نایب ۱۱

بند انگشت شد آخر که و بند قبا
بیکر آبی بنزدیج تو بر آتس
شمع آسارگ گردن به دوش
میتوان از دم من آینه را او بیا
ناخن همت من رنگ فکیر و دست
بند انگشت بناخن بتوان کرد و
اکه وی سبیر بماند بنظر شیشه و ما

گر بند بیایش نشد از دستم و
خون بچش آمده از دوق شاد
بر کس از جای بچند بی تطبیق
سکندر از جنگی شد نفس خسته
چون مه که کند و در شفق هر که
چهاره کارید ست من و من بچاره
بسکه باده گل رنگ ولی بر دارو

اگر دعو کردی خفته چند کنی طوف حرم
بر سبیری نیست درین راه از قبله نما

فروغ شعله اورا که پیر است کم پیدا
خط آلب نیکرود و مان آن صنم پیدا
شود از خط پشت لب مان آن صنم پیدا
بد و مان دین گردی خط لبه قلم پیدا
خوش آن شکاک که گیر و پیش اونی شانی
قلم باشد بجای شمع نیم ابل شنی
نیباشد مخالفت قرآن من استان هم
بدست از زلف او تا سر خط و یو اگی ارم

غنی تا چند پرست و متکاوا ابر دنیا
که باشد و سعیت آن از مصا بام هم پیدا
قد و خاندن زین جگانه ان بخت پیران
بهم شیر فکد آمیزشی دار و نسید ارم

بند انگشت شد آخر که و بند قبا
بیکر آبی بنزدیج تو بر آتس
شمع آسارگ گردن به دوش
میتوان از دم من آینه را او بیا
ناخن همت من رنگ فکیر و دست
بند انگشت بناخن بتوان کرد و
اکه وی سبیر بماند بنظر شیشه و ما

فروغ شعله اورا که پیر است کم پیدا
خط آلب نیکرود و مان آن صنم پیدا
شود از خط پشت لب مان آن صنم پیدا
بد و مان دین گردی خط لبه قلم پیدا
خوش آن شکاک که گیر و پیش اونی شانی
قلم باشد بجای شمع نیم ابل شنی
نیباشد مخالفت قرآن من استان هم
بدست از زلف او تا سر خط و یو اگی ارم

غنی تا چند پرست و متکاوا ابر دنیا
که باشد و سعیت آن از مصا بام هم پیدا
قد و خاندن زین جگانه ان بخت پیران
بهم شیر فکد آمیزشی دار و نسید ارم

بند انگشت شد آخر که و بند قبا
بیکر آبی بنزدیج تو بر آتس
شمع آسارگ گردن به دوش
میتوان از دم من آینه را او بیا
ناخن همت من رنگ فکیر و دست
بند انگشت بناخن بتوان کرد و
اکه وی سبیر بماند بنظر شیشه و ما

فروغ شعله اورا که پیر است کم پیدا
خط آلب نیکرود و مان آن صنم پیدا
شود از خط پشت لب مان آن صنم پیدا
بد و مان دین گردی خط لبه قلم پیدا
خوش آن شکاک که گیر و پیش اونی شانی
قلم باشد بجای شمع نیم ابل شنی
نیباشد مخالفت قرآن من استان هم
بدست از زلف او تا سر خط و یو اگی ارم

[illegible]

باجبالتان دو دو سید
نمودن دادند و مرغ
نویست چو مرغ
سوزش را از سر

مصلحتی است که در این باب
لازم نیست که در این باب
معمول است که در این باب
پیشوند پس حاصل میگیرد
از آن در کتب دیگر

پیتو و خالان
نیدارم و خالان
عصفالی و خالان
ای و خالان
پیتو و خالان
ای و خالان
ای و خالان
ای و خالان

وہاں

آب نریم دی قوتی لای
ای در حکومت است و قوتی لای

کے وقت حضرت پیرزنی آپس درجی
میکر دے دے در عشق میں
جگہ نیست کہ کہہ دے

میری روئی کی دھڑکنے سے

کفر و ایمان کو بدین صورت بیان کیا ہے کہ جو شخص ایمان لائے اور اس کو عمل سے مزین کر لے گا وہ ایمان مند ہوگا۔

کجا ابل یار آگهی از درودین باشد	اگر خوانند از پی فوت نماز این قوم عیسی را
زاهدان و عابدان بال کرم غلام	عفی تا نفس چون رشته نگردد زبانم گریه تقریر آورد و شست رنگین را
میکنند روشنی خیال مهر و شمع سیرا خاطر غماز زیر بار کلفت برتر است	عکس می بخشید جلای چون ماه این آینه را سدر راه عیب جوی گشت تنگ آینه را
همچو بیدردان سنا زرم چشم بر رخ سیاه	مشک می پاشم بر یک لاله راغ سیندر
چون عفی هر کس کردم از خاکساری میزند می تواند کرد روشن از نفس آینه را	
نقشه بابوس خود زین پیش کذا را آب آ پیش من بر خشم و در خیر بخت میزند	ای نهال باغ حسن از خاک بردار آب آ خواب با چشم نه بندد بر کنه نوحی آ
سایه گرفته بختان را نصیب از باد است ما ز نری جان در دست محنت گیران پیغم	ای غافل تا زده آ نیست غیر از آب و پیا نهاد و آب آ
دید تا گشتنک های مرا در کعبه عشق	ایم سفتن نیست چون در قطره آب آ آب میگردد و ز خوا مشرد و مان گرد آ
ایضا	
شب که ساز و غم آغوشم پیتاب را تا زبان چون تسلیم از کام نیامد برون	اگر بود فرزند ز غل نبرد و خواست مرا یکدم این خج سید کاس نهاد آب مرا
سوی مسجد بد نفس بدم راه هنوز آبتیت چون گذرد در دل جوج کند	اگر چه از بار گنه ساخت چو تهر آب مرا بخیر چون موج شود ز غم چو گرد آب مرا
و سپهر با من چنان گشته که چون در چشمم قتل	تا ز خانه نه بندم نبرد خواب مرا
ایضا	
نخستین چون در میان پشته پیضا	اگر دار و پنبه بار دروغ های از کفت دریا

موسیٰ علیہ السلام کو

ایضاً

۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

14

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب
بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف
بن قصى بن كلاب بن مره بن كعب بن لؤى
بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة
بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

ایضا	
<p>ساقی بجام ریز سے پرنگال ^{۱۱۱} را تارنق خود رسد بدمانت جو آسیا نبود گل تواضع دشمن کجسرگزند چشم فلک که می پردازد حقوق ^{۱۱۲} ابدیت</p>	<p>ماه تمام ساز بیک شب ^{۱۱۳} را دایره خوش دار زبان سوال ^{۱۱۴} را پایوس پیشه افکنند از پانسال ^{۱۱۵} را بر دیده می خندد پیکاه ^{۱۱۶} سال را</p>

[illegible]

[illegible]

کس وقت تنج بر سر ام از یکی نبود آز رده ام زویدین مرد و مجیدار	شمرنده ام ز عمر که آمد بستر مرا گراو قناد مردم چشم از نظر مرا
توسن تو رسا نفلک شتاب مرا ببحر خطر عشق چون کشایم چشم چون به بحر تجر و کس آشنا نبود	نمیرسد بزین پای چون رکاب مرا که چون خباب گاهی کند خراب مرا یکی ست پیر من و دوست چون خباب
نجات از قید محنت نیست از باب تلون نیفتد کار سازان را بکس در کار خود حجت بود از سینه بیرون کردن آن که سنگینست	بلی بخار بر که کس نه بیند پای گلبن را بخاریدن نباشد احتیاجی به شتاب مرا دلیل راه خود گردان درین ادوی فلان
کرد و سر با نام آن راه قاصد راه را نه عشق بر یک فرش نباشد گداو شاه را کاسه خود بر کن ز نهار از خوان کس	ای کبوتر پر کن از اشک حسرت چاه را سیل کیسان میکند پست و بلند راه را داغ از احسان خورشید است بزل راه را
یک سحر از دم ای دولت پیدار بیا حلقه دود رنگد و رخساره ویدار بیا عذر در راه وفا پیش نخواهد رفتن	روزم های ماه شده بی تو شب تابیا چشم در راه تو دار و در و دیوار بیا بر سر عذر میا بر سر رفتار بیا
صفای حسن بستان می ترا و از دل چنان بیا و سر زلف او گر قنارم	بایست که بینه گوی شسته شد گل با که غیب غایب از بخت نیست منتر با

[illegible]

میرزا علی
میرزا حسن
میرزا محمد
میرزا حسن
میرزا حسن
میرزا حسن

[illegible]

ما را ز آفتاب قیامت غمی چو بارک	دوزخ ترشت از عرق نصال
خبری آورد گاهی ز کوی دوست بخونک	سگ لیلی از روی خوشتر از آب دوست بخونک
مگر ز خنده و طمان نایب روی سگ لیلی	که از شادی نگنجد سخنان دیو دوست بخونک
ایضا	
غیر زلفت که پریشان شده در اقامت	نیست آشفته ولی خاک شبنم چه غم
نقص یافته شده از سوختن خاکستر	سند آئینه اگر صاف شود از دهم
ایضا	
میکند ویران تمول خضای معسور را	انگبین سیلاب باشد خانه زنبور را
چون بر آرد دست چرخ از این انقلاب	کاسه در یوزنه سازد چشمتی نفصور را
ایضا	
کوی جانان که هست جان آنجا	کعبه شد سنگ آستان آنجا
گلشن سن راتما شاکن	که دید سبزه در خندان آنجا
ایضا	
بی ثباتی از سخن بر گزینا شد گوش را	سیر چینی حاصل از نعمت نشد سر پوش را
در سر شورید که آتش کیو نواهی ساز نیست	خوشتتر از آواز دوت و اتم صدای گوش را
ایضا	
سود هر که بهستان شکری یاد را	دسته در زلفش دریا افکند شمشاد را
عاشقان روز شهادت خسته خود را	تیش به بر سر آفتاب نشای بود فراد را
ایضا	
تا رقم زده و صفت قیامت میرید ما	جز الف حرفی ندار و کاغذ مکتوب ما
تا بچشم آن تعامل میشد آشنا	کاش بودی بزرگس کاغذ مکتوب ما

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

یابا آئینه سیکو نیز روی التفات	ساده رویان دوست سیدانده می سادو
هر که بود از می پرستان شه در پراغنی	تا بر آب افکندم از دامن ترسجنا ده را
گر کند تا نفس را رسته کس زین سنج	کی تواند دوخت زخم سینه چاکان ترا
بیدلان را گاه گاهی میتوان آتون ملی	ایکه ایند صورت دل داد و پیکان ترا
ز بهلوی ضعیفانست گرمی شسته سرکش را	پر کاهی که مینی بالی پرد از ست آتش را
چه باک از زاهدان تنگ میخاران سرکش را	که موج بویین از پانچی اندازد آتش را
بمنزل میرساند کشته می کاروانی را	بر ویکه غم ازین عالم بآن عالم جانی را
از نازچه پوشش رخ آئینه مارا	چون قبله نواحشیم پرد آئینه بنارا
بناحرم نشاید گفت اسرار نهانی را	بهر چه چون مسلم در نام پیغام زبانی را
نخوان بر دزد دشمن تو اضع جان را	قامت خرم در ماند ز اجل پیران را
مشاطه خنجر کن جگر مشکان ب را	نقش مزن نشان در گ آفتاب را
ز در و عشق ضعیف است بیکدیگر	خود به تیغ گریبان جدا از تن س را

ایضا	
صیاد ماچر تر کش پر تیر میکند	در یک قفس اسیر کند صد پرنده را
ایضا	
شمع فانوس شیم یک بی سامانی	غیر دیوار سر اسیر نمی نیست مرا
ایضا	
از ره و ارستگی پیوسته چون گرد	خانه برو و ششم غمی باشد غم منزل را
آزادی و قید ۱۲ همیشه	ایضا خانه برو و ششم غمی باشد غم منزل را
پیر و دانش که چون خامه در راه سخن	بی معنی میتوان برین ز نقش پای را
ایضا	او به سه صد و هشتاد و نه
صاحب سخن بجنبه از مهر قوت از جا	و انچه بخاند خود روزی رسد زیان
ایضا	در سال ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷
خان بود ز آفت گیتی دل روشن	از برق زنیانی ترسد خرم مرا
ایضا	
نیست باری در جهان سنگین از بار وجودم	بشت خرم شد زندگی را تا بسرمویم
ایضا	پای شکیر
شب فراق تو ای آفتاب عالم تاب	لبالب است چو گردون داغ سینه ما
ایضا	لفظ در مقدار ۱۲
پیریم نیست چهره زربان با بیا	و ستار فقره بافت زرمو بسته ایم ما
ایضا	
چون شکست دست و پایم مرغی گرد	عاقبت بر خویش بستم قفس مالوت را
ایضا	

ای صید پرنده در یک قفس اسیر کرد
 کن به استیجاب تیر و ترش ای بسیار
 صید را از اسیر خود کردند و ترش
 بخت و شانس فانوس شیم یک بی سامانی
 دستور نام یک از این سامانی و خط
 در آن دیوار سر اسیر نمی نیست مرا
 غم و غم را در این قفس اسیر کرد
 شمع فانوس شیم یک بی سامانی
 غم و غم را در این قفس اسیر کرد
 از ره و ارستگی پیوسته چون گرد
 خانه برو و ششم غمی باشد غم منزل را
 آزادی و قید ۱۲ همیشه
 ایضا خانه برو و ششم غمی باشد غم منزل را
 پیر و دانش که چون خامه در راه سخن
 بی معنی میتوان برین ز نقش پای را
 ایضا
 او به سه صد و هشتاد و نه
 صاحب سخن بجنبه از مهر قوت از جا
 و انچه بخاند خود روزی رسد زیان
 ایضا
 در سال ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷
 خان بود ز آفت گیتی دل روشن
 از برق زنیانی ترسد خرم مرا
 ایضا
 نیست باری در جهان سنگین از بار وجودم
 بشت خرم شد زندگی را تا بسرمویم
 ایضا
 پای شکیر
 شب فراق تو ای آفتاب عالم تاب
 لبالب است چو گردون داغ سینه ما
 ایضا
 لفظ در مقدار ۱۲
 پیریم نیست چهره زربان با بیا
 و ستار فقره بافت زرمو بسته ایم ما
 ایضا
 چون شکست دست و پایم مرغی گرد
 عاقبت بر خویش بستم قفس مالوت را
 ایضا

[illegible]

[illegible]

در بیان فضیلت و مقام حضرت ائمه اطهار علیهم السلام

[illegible]

۱۰۰
 داش ای چایب ایست
 تو را منی از تو بر تو نیست
 چو ای دیدن سبالت است
 ای و من
 زین پیش که سبالت
 سبالت پیش که سبالت
 از منی تو سبالت
 و لطف تو سبالت
 داش ای چایب ایست
 معورت ای چایب ایست
 و از تو سبالت
 که از تو سبالت
 معورت ای چایب ایست
 تو را منی از تو بر تو نیست
 چو ای دیدن سبالت است
 ای و من
 زین پیش که سبالت
 سبالت پیش که سبالت
 از منی تو سبالت
 و لطف تو سبالت
 داش ای چایب ایست

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

آدمی خاک کی زخمی می آید و از می آید
هر که در راه سیکنداری قدم زد چون
دختر ز آردنگاه گرم آید در جواب
هست میل خور و ناپان گل خان
نور حسن از دیده تر و امانان پنهان
جای بنیای سواد دیده باشد فی میان
از خجالت بر نمیدارد و چون گرسنه ز پیش
ز ادب آید و اگر ریس در یار و دو
دامن مطرب ده از دست و در فصل بهار
سود مری عسکه در دلها می رود و جاگر

ما عینی کرد و اختیاب ز می سپتان بخدی
گشت عقل ما بنگ نشه بهمان در شراب

مهر گل رشتند باشد بیای غنایب
 هست بهر شاخ گل عشرت سر غنایب
 تا و زیاده و گلشن کوی تو باد ^{دی} چمن
 گل بر بگ شعله و حسن ^{در} زمین پر کارگرد
 هیچ مخنی نیست ضائق ^{در} زمین پاک عشق
 از صد ^{از} خنده گل میشود روشن که نیست
 نود و ^{نود} نماند چمن مشتاق ^{دیار} دیار تواند
 شد زمین ^{شعر} مرام و کلمه ای مضمون ^{گلشن}

دام و گیک نیست حاجت از برای غنایب
 بزمین کی میرسد در شاخ پای غنایب
 باشد از گل تشنه ^{در} زمین پای غنایب
 گرم ^{گرم} و در ^{در} آستان گردید ای غنایب
 خنده های گل ^{گل} دمید اگر ^{ای} ای غنایب
 هیچ صوته و گلشن از نوای غنایب
 هست و گلزار کویت گل بجای غنایب
 هست بهر ^{به} مین و در ^{در} عشرت ^{ای} غنایب

یال لیل ایچای وسته گل نسته ایم

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

این کتاب را به دست آورد
 و در میان مردم پراشید
 و هر کس که از این کتاب استفاده کند
 خداوند او را از هر بیماری و دردی که خواهد
 خواست بر او روا گرداند و او را از هر
 بیماری که خواهد خواست بر او روا گرداند
 و او را از هر بیماری که خواهد خواست بر او روا گرداند

بروز خود بسکباراناله پای عنایب	
<p>نیم چهره و امید وصال آن محبوب نصایب موی زلفی مگر کند یوسف بهوای گوشه نشینی اگر بریزد رنگ غمی چون چمن در بهار زنگین است</p>	<p>گداخت خامه و بالید در کف مکتوب که برده است سیاهی زوید به یعقوب توان سبک آن ساخت خامه از چوب شید خامه نقاش بشود جارب</p>
حرف شرط ۱۲	ایضا
<p>تا گشت خواب هم آغوش دیده پر آب دمی که زخم پایی غور زشته او صدای استرگه ادیست بسکه شوگیر</p>	<p>فسانه امیست که می آید از طوبت خواب رگم بناله و آید چو تار از مضراست ز سر تراشی از پاشی می جبار خواب</p>
<p>گر برده و بخت از گسشتش خواب گر نه صفای تنت بهوش ر باشد چرا</p>	<p>عشو و بر و میش ز ناز عرق فتنه آب پیش دم صبح هست آئینه آفتاب</p>
ایضا	ایضا
<p>پیشد بد و عمل تو چنانه شراب</p>	<p>ترسم که خراب شود خامه شراب</p>
ایضا	ایضا
<p>چنان وز ویدار شمشیر و آب ای زخم کاری حاصل گردید ۱۲</p>	<p>که شد ناسور ز زخم چشم پر آب</p>
ایضا	ایضا
<p>نفس من شده از سوزگی خاکستر بمنون این بیت که گذشت ۱۲</p>	<p>که شود آئینه روشن ز دم من عجب</p>
روایت های نو قافی	
<p>سفر نامه مکتوب تو سرشته گین است آسوده ام از گرمی خورشید قیامت</p>	<p>سطر که درین نام بود و چین چین است که ز لطف تو هر نایب سیاهی نشین است</p>

این کتاب را به دست آورد
 و در میان مردم پراشید
 و هر کس که از این کتاب استفاده کند
 خداوند او را از هر بیماری و دردی که خواهد
 خواست بر او روا گرداند و او را از هر
 بیماری که خواهد خواست بر او روا گرداند
 و او را از هر بیماری که خواهد خواست بر او روا گرداند

این کتاب را به دست آورد
 و در میان مردم پراشید
 و هر کس که از این کتاب استفاده کند
 خداوند او را از هر بیماری و دردی که خواهد
 خواست بر او روا گرداند و او را از هر
 بیماری که خواهد خواست بر او روا گرداند
 و او را از هر بیماری که خواهد خواست بر او روا گرداند

۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲

که نام زگر فستق هم که آتی است	
پیشند زاهد و از راز و زون بخیر است حیرتم گشت که چون از سر عشاق گذشت آب چون نیست گذارد بدین شوق ز هر چشم تو چنان کرد سرایت وین تج خورشید که گردید عسل از کثرت که وی تن به بلا بکشد نه درد می پهلوت ناوک ناز تو در دیده من جاداد	قدم گشته او حلقه بیرون در است آب شمشیر که چنان نیز مرا تامل است دیدم بی عمر چو شود مائل لخت جگر که مرا پوست به تن بفرج باد و دم است جان فشانان ترا سوی عالم است کشتی از ریل بود این دل در خط است تیر شرکان ترا مردم چشم به است
هر که پرسد ز غنی و فقیر شکست ز علم داغ از سنگدلیهای تیان بخیر است	
تاسر به دامن سیاهی چشم تو دیده است سوز دلم چو شمع بجای رسیده است گردیدم از عشق ز پوشیدن آشکارا قوس تیغ اگر چه گردون کشیده است یکموی فرق نیست میان دوا و درد زین بیشتر حلاوت شد این قدر بود اوقا دل ز زبیده عقیق به جواهر شک	دشمن خوش میل ز رخسار کشیده است کز تخم آشک من گل آتش دمیده است دندان کینه مرده بار آوریده است ابرویی یار دیده و گلش پریده است خوش مصری بجمع و لیک رسیده است ز بنور داغم آن لب شیرین زیده است داغم نیم مصر بکفان و زیده است
در زندگی بخواب نه بپند کسی غنی آسایشی که دل ز پس و پیش دیده است	
بالش خوبان دیگر از پیر است پیش لب یار که جان میور است	شیخ مرافقت نه زیر سر است هر که زند و دم ز سیحان خواست

از غنای آن غار اگر چه در این
 آن خطای آن غار است
 است حاصل آن غار است
 پیکار آن غار است
 از غنای آن غار اگر چه در این
 آن خطای آن غار است
 است حاصل آن غار است
 پیکار آن غار است

مرده ام از حسرت آن خوش ادا بر لب خمیازه کشم در خم بهرت از بسکه نذر و صفا جان من امروز کرد بر است	آینه گو یا کف رود شکر است بجه اگر هست خط ساغر است آب بود معنی روغن غنی خوب اگر هسته شود گوهر است
فی چشم مست او لشکر خواب رفته است تا دیده ای که صبح بیاور گش یار را این نقش پای نیست که افتاد بر زمین غفلت گشت محرم خلوت سرای ما	سخت سیاه ما است که در خواب رفته است از چشم ما چشم مهر خواب رفته است باید سیل و ما است که در خواب رفته است بیرون رخسار حلقه در خواب رفته است
چون آسیا می پرس ز آسیا شرم غنی گر چشم من بگردد در خواب رفته است	معنی همان که در قالب لفظ است چه عجب گر چین حسن ترا داور دست گر زدم خمر زدی آیین تیره و لایق است تا شد انگشت نما طواعت از حسن قبل
خاک گل کن از گریه غمی در پیر حلقه قاست تو قالب خشت جد است	میوم از اشتیاق افغان خیزان بوی دوست چون سیاهی میکند از گوشه بوی دوست مانورده است می خیم حسن بوی دوست گر غلبت بر خشن است از صفای دوست

[illegible][illegible]

بہارِ مہر و وفا پر لکھنؤ
بانی خاتمہ شکر و شکر و شکر
جہانگیر و شکر و شکر و شکر
شکر و شکر و شکر و شکر
بہارِ مہر و وفا پر لکھنؤ
بانی خاتمہ شکر و شکر و شکر
جہانگیر و شکر و شکر و شکر
شکر و شکر و شکر و شکر

[illegible]

[illegible]

افغان و ان و بر خاستن باده پستان می نیست چو در کاسه و ارغشته بختها چون بال کشایم که درین صید گدازد گریده ناموس کس از ناخن طرب	در ندب رندان خرابات نماز است دستم به نظر خنجر طنبور نواز است از دام همه روی زمین شیشه باز است در بزم طرب پاره نشدیده ساز است
چون آستین چشمه جبینم زمین پر است گل گرد و استخوان تن از چشمه دعا هر زخم فی رفته شیرین لبالب است هر کس بدر که گریست بر تخته	یعنی دگر دست تو ای نازنین پر است بانم کمان غدی که ز نقش گلین پر است ز جور خانه آینه شک که از انگبین پر است مار از دست خالی خود آستین پر است
بسکه مانند کمان پیکم از بیری گات شد شک آب ز شرم سخن شبنم مانوز دکن میل بلندی چو سپند گر کسی می بخورد غم خورای باده فرو غزاشد که بکاف جیون او قیام	تا نکیر دگر کم کس نتوانم بر خاست گریان من و طوطی شکایت بجا چشم بدوده از این اختر طالع کو مشت این متاعی است که چون کینه خورد گفت این بجز آفتاب ز مفر سر را
حرف و نیا گوش کردن کار ابله نیست ای خورشید حال بسکری که در راه گر بزم می چرا می نیست روشن گوشتار اشک دوستمان آلوده دارد از سخن	منبر سر فرشته را از بزمی بای گوش نیست خانه خوش است بار خانه اش بدوش نیست قلع ینا که با پشت تو مع ما قیام نیست پردهای ساز ما جز پردهای گوش نیست

[illegible][illegible]

[illegible]

از غلبه یان غلام دوستی
مضبوط است در دروغی نیست
خون در این است که دوستی
سوی دوستی است در این است
شربت و در این است که دوستی
از این است که دوستی

روز قتل از تیغ جان بخش تو سر حیدر	اما قیامت خون بار گردن مانده است
ایضا	
چشم کرم مدار ز شایان که بنده	آن سینه خلعتی رسکند نیاخته است
ایضا	
از مرگ فارغ سیم بیا و خطا بست	اگر دی ست اینک راه عدم را گرفته است
ایضا	
شب که از سوز درون بضم جوتا شمع بود	بستن تقوید من حکم پر روانه داشت
ایضا	
کوتاه نظر گشته ام از گریه تو گوئی	قطره اشکم گره بار نگاه است
ایضا	
بگذر از خویش جوینی دهن بای غمی	دل بستی جدی رآه عدم دیدیش
ایضا	
بے ریاضت نشود نشو غافل حاصل	تا که خشاک نگر دیدی نیاخت
ایضا	
چون تو از ره صحرائی خون طی کردی	بخیه کفش را آلوده یافته است
ایضا	
هر حلقه زلفت تو دمانی شده از شوق	نگذار کلیسار بوسه کف پایت
ایضا	
گل شبستان نه نیست جز انوس غمی	یر طافس بود دواع که کم پرواز است
رویت حمیم تازی	
یابک کشید در سحر رنج	شد خانه نشین چو آب شطرنج

روز قتل از تیغ جان بخش تو سر حیدر
 اما قیامت خون بار گردن مانده است
 چشم کرم مدار ز شایان که بنده
 آن سینه خلعتی رسکند نیاخته است
 از مرگ فارغ سیم بیا و خطا بست
 اگر دی ست اینک راه عدم را گرفته است
 شب که از سوز درون بضم جوتا شمع بود
 بستن تقوید من حکم پر روانه داشت
 کوتاه نظر گشته ام از گریه تو گوئی
 قطره اشکم گره بار نگاه است
 بگذر از خویش جوینی دهن بای غمی
 دل بستی جدی رآه عدم دیدیش
 بے ریاضت نشود نشو غافل حاصل
 تا که خشاک نگر دیدی نیاخت
 چون تو از ره صحرائی خون طی کردی
 بخیه کفش را آلوده یافته است
 هر حلقه زلفت تو دمانی شده از شوق
 نگذار کلیسار بوسه کف پایت
 گل شبستان نه نیست جز انوس غمی
 یر طافس بود دواع که کم پرواز است
 رویت حمیم تازی
 یابک کشید در سحر رنج
 شد خانه نشین چو آب شطرنج

رویت حامی تھلمہ	
رویت نہ لان نواز نہ از بر غبار کلفت	کے تیر کے یزید و آئینہ از دم صبح
رویت حامی معجمہ	
چوسہ پای تو سودم ز در دستم	خسای پای تو ام کرد کا صندل سنج
رویت وال تھلمہ	
بہ این سپا در نفع من لطف جهان باشد	بجھلے میر سہ روزی ہر اگر آب نال باشد
گدا چون یافتہ روزی خوش را داند	ز برای مور شاہک سیاختہ رواں باشد
بجامہ دل رسانیدست می از دوستی بار آید	الہی تاد خیمہ شد بکاظم وستان باشد
مہوای باغ گیتی چون گل شمع منیا د	لشیم نو بہار ان بہر من یاد و زمان باشد
روشت انداز غارتگر چہ افسردہ دل باشد	اک ما با چون خمال شمع گلیچین باغبان باشد
فلک گیر دامن روزی و پردہ کند ترست	سیان سپا از من کنار از دیگران باشد
چنان شد بد گمان سیاہ از انداز پر وارم	اک سو زو گر بر کاسی مراد آشیان باشد
کند بوی شہر ہمست از دوی مشکلفی	ای چند ان تمام و صحت
جباب بادہ در شیر عظمی رطل اگر آب باشد	کرا دوی شہر بہت شہر
لب لعلت چو مقابل بے تاب شود	ساغر بادہ ز جھلت چو جباب لب شود
عاشق از آرزوی مرگ چو متیاب شود	ز در بقا تل و در ارکشتہ چو متیاب شود
فیض چون گرسنہ چشمان نہر کوں کریم	آب دریا بہکے صرت بگرداب شود
سہر خود را اگر اکتسہ و قتادہ قمری	طوق برگردن او تیغ سیاب شود
بہر چشم نور رس کردہ سرایت ورد	چہ عجب ہلکہ باد ام اگر آب شود
ہر تی کار و دین بجز بود نہ گردن	حل این معنی چسبیدہ گرداب شود
رہ بجای نہر دہر کہ ز خود بے خبرست	نقش پای بود آن پای کہ در خواب شود

رویت نہ لان نواز نہ از بر غبار کلفت
 کے تیر کے یزید و آئینہ از دم صبح
 رویت حامی معجمہ
 چوسہ پای تو سودم ز در دستم
 خسای پای تو ام کرد کا صندل سنج
 رویت وال تھلمہ
 بہ این سپا در نفع من لطف جهان باشد
 بجھلے میر سہ روزی ہر اگر آب نال باشد
 گدا چون یافتہ روزی خوش را داند
 ز برای مور شاہک سیاختہ رواں باشد
 بجامہ دل رسانیدست می از دوستی بار آید
 الہی تاد خیمہ شد بکاظم وستان باشد
 مہوای باغ گیتی چون گل شمع منیا د
 لشیم نو بہار ان بہر من یاد و زمان باشد
 روشت انداز غارتگر چہ افسردہ دل باشد
 اک ما با چون خمال شمع گلیچین باغبان باشد
 فلک گیر دامن روزی و پردہ کند ترست
 سیان سپا از من کنار از دیگران باشد
 چنان شد بد گمان سیاہ از انداز پر وارم
 اک سو زو گر بر کاسی مراد آشیان باشد
 کند بوی شہر ہمست از دوی مشکلفی
 ای چند ان تمام و صحت
 جباب بادہ در شیر عظمی رطل اگر آب باشد
 کرا دوی شہر بہت شہر
 لب لعلت چو مقابل بے تاب شود
 ساغر بادہ ز جھلت چو جباب لب شود
 عاشق از آرزوی مرگ چو متیاب شود
 ز در بقا تل و در ارکشتہ چو متیاب شود
 فیض چون گرسنہ چشمان نہر کوں کریم
 آب دریا بہکے صرت بگرداب شود
 سہر خود را اگر اکتسہ و قتادہ قمری
 طوق برگردن او تیغ سیاب شود
 بہر چشم نور رس کردہ سرایت ورد
 چہ عجب ہلکہ باد ام اگر آب شود
 ہر تی کار و دین بجز بود نہ گردن
 حل این معنی چسبیدہ گرداب شود
 رہ بجای نہر دہر کہ ز خود بے خبرست
 نقش پای بود آن پای کہ در خواب شود

رویت نہ لان نواز نہ از بر غبار کلفت
 کے تیر کے یزید و آئینہ از دم صبح
 رویت حامی معجمہ
 چوسہ پای تو سودم ز در دستم
 خسای پای تو ام کرد کا صندل سنج
 رویت وال تھلمہ
 بہ این سپا در نفع من لطف جهان باشد
 بجھلے میر سہ روزی ہر اگر آب نال باشد
 گدا چون یافتہ روزی خوش را داند
 ز برای مور شاہک سیاختہ رواں باشد
 بجامہ دل رسانیدست می از دوستی بار آید
 الہی تاد خیمہ شد بکاظم وستان باشد
 مہوای باغ گیتی چون گل شمع منیا د
 لشیم نو بہار ان بہر من یاد و زمان باشد
 روشت انداز غارتگر چہ افسردہ دل باشد
 اک ما با چون خمال شمع گلیچین باغبان باشد
 فلک گیر دامن روزی و پردہ کند ترست
 سیان سپا از من کنار از دیگران باشد
 چنان شد بد گمان سیاہ از انداز پر وارم
 اک سو زو گر بر کاسی مراد آشیان باشد
 کند بوی شہر ہمست از دوی مشکلفی
 ای چند ان تمام و صحت
 جباب بادہ در شیر عظمی رطل اگر آب باشد
 کرا دوی شہر بہت شہر
 لب لعلت چو مقابل بے تاب شود
 ساغر بادہ ز جھلت چو جباب لب شود
 عاشق از آرزوی مرگ چو متیاب شود
 ز در بقا تل و در ارکشتہ چو متیاب شود
 فیض چون گرسنہ چشمان نہر کوں کریم
 آب دریا بہکے صرت بگرداب شود
 سہر خود را اگر اکتسہ و قتادہ قمری
 طوق برگردن او تیغ سیاب شود
 بہر چشم نور رس کردہ سرایت ورد
 چہ عجب ہلکہ باد ام اگر آب شود
 ہر تی کار و دین بجز بود نہ گردن
 حل این معنی چسبیدہ گرداب شود
 رہ بجای نہر دہر کہ ز خود بے خبرست
 نقش پای بود آن پای کہ در خواب شود

چرا که این همه چیزها را در این دنیا پیدا می کنند چه در این دنیا چه در آن دنیا چه در آن دنیا چه در آن دنیا

زنده دور گور اگر گردش افلاک کند سیکتم گریز آلودگی دهن خویش باد و عیش نشود زدم گرد طلال آتش ناش گره خاطر گلگون باشد هر که چون گور زنده خنده باقم زدگان آشیان بندی بلبل بگلستان ایست در شب وصل نشان سپید از شمع فرا نهر مار بود در دهن باده کشان	به که در مرگ غریزان بدم خاک کند اشک تا دامن آلوده زمین پاک کند خویش را اگر ختم افلاک تیغ خاک کند عند لب که ز گل سیل بجا خاک کند چشم دارم که فلک در دهنش خاک کند مگر از صحن چمن خار و خسه پاک کند برده چون دور ز خنجر عرقش پاک کند سهر برون دانه انگور چو تازاک کند
---	---

ایضا

بهشت از ساقی خاک نشینان شمشاد ریخت دندان زرد دهن قوت جوانی بر باد شد از انقفس بقیع بلبل معلوم هر جابجایی که سر از باده برآرد بگوید بے زبان باش اگر سیل فراغت دار شانه عمریست که از شوق کند تکرار خامه هر چند رود و لیک بفسنه نرسد	دشت بهشت مگر از شانه بگیسوتوداد آه ازین تر آه که در فرسایه ختم افتاد که گرفتاری عشاق بود مادر زاد بر سر باغری خانه توان داد و بیاود طفل اشک ست از تکلیف و بستان ازاد مصرع زلف توخت بر زبان افتاد سعه کار سعه کند چون نبود استعداد
---	---

ایضا

چو مرغ دل به بستان بنیو در دای بط صبا بدستی کاره طنبور در دشتی نشانی نیست در محانه خاک از می شربت از جام خالی ز کس همین آوازی آید	چو پیش صحن گلشن سینه شبنامی آید بط صبا بدستی کاره طنبور در دشتی نشانی نیست در محانه خاک از می شربت از جام خالی ز کس همین آوازی آید
--	---

این غزل را در این دنیا پیدا می کنند چه در این دنیا چه در آن دنیا چه در آن دنیا چه در آن دنیا
دلی من است که ازین باده طلال در
آوردن اینی امر خال فوق ازین
بجا آوردن است ایخام ازین
گل خال دارد و اگر با شیان از روی تیر
اندر شتاب است ازین
خاک پاک بجا
گاه در جبهه شمشاد
آتش خنده در دهن
بجای کش و دواست که بعد
کردن از آنم از شربت
وای بد و نفرین می باشد
لفظ خوشک اجمال شمع می باشد
دارد از این است که در دهن
که چون از این است که در دهن
و اتجالت و دهن و دانه انگور
شاید است که

بالفتح با کسر پیوند و اول پیوندی بگیری و خانواد که واسطه بواسطه اسمی پیران آن طریق دران باشد که دست بستم

[illegible]

هر دم از گوشه خاطر سر جستن دارد	معنی ما چه غرالی است که بختن دارد
رنگ ساز دل بر دوش بهران قناب	بے رخت آینه ماهک بختن دارد
نقش پایم ز رخت کن شینی گوید	که بهر جا که نشانند بختن دارد

ای روی دماجمی ۱۲

آن چشمست با ده کشتی راجو عام کرد	ز کشت زریکه دشت همه صفت جام کرد
تا بود گفتگو سخنم ناتمام بود	ناز م بجاشی که سخن را تمام کرد
در چشمه پیاله حباب شراب نیست	منه را نه واسه با ده لعل تو جام کرد
محتاج دانه نیست پی صید بیلان	صیاد و مار رشته نگلدسته دام کرد

ایضا

ای خوش آنده که وصال تو میر گردد	چون نفس جان بلب آده ام بر گرد
بیم کلفت نبود گر بیم آینه شربت	آب آینه که از خاک مکد گرد
انقلابی لعنم آباد جهان بخونم	شاید این طالع رختن بر گرد
مهر فقر از کسوت شایع نبود	رسد آینه طرف گل کند گرد

ایضا

در کلفت برخ اهل طرب باز مباد	ظرفی از با ده حی جز که و ساز مباد
گر گذاریم ز دام و قنقرو بگریز	جنبه پریر تو مار اسیر و ز مباد
گندم از سبزه طبع خنده بر آوم دارد	یار باین در کمان برخ کس باز مباد
جنبه بر طوطی مار گل و گلزار گذشت	سبزه در چمن سبزه شباز مباد

ایضا

آن سر و روان جای در آغوش که دارد	اوستی به نوازش سر دوش که دارد
تار نگم رشته که پشته از شک	این دیده تناسی با گوش که دارد

در چشمه پیاله حباب شراب نیست
 معنی ما چه غرالی است که بختن دارد
 ای روی دماجمی ۱۲
 آن چشمست با ده کشتی راجو عام کرد
 ز کشت زریکه دشت همه صفت جام کرد
 تا بود گفتگو سخنم ناتمام بود
 ناز م بجاشی که سخن را تمام کرد
 در چشمه پیاله حباب شراب نیست
 مننه را نه واسه با ده لعل تو جام کرد
 صیاد و مار رشته نگلدسته دام کرد
 ایضا
 ای خوش آنده که وصال تو میر گردد
 چون نفس جان بلب آده ام بر گرد
 آب آینه که از خاک مکد گرد
 شاید این طالع رختن بر گرد
 رسد آینه طرف گل کند گرد
 ایضا
 در کلفت برخ اهل طرب باز مباد
 ظرفی از با ده حی جز که و ساز مباد
 جنبه پریر تو مار اسیر و ز مباد
 یار باین در کمان برخ کس باز مباد
 سبزه در چمن سبزه شباز مباد
 ایضا
 آن سر و روان جای در آغوش که دارد
 اوستی به نوازش سر دوش که دارد
 تار نگم رشته که پشته از شک
 این دیده تناسی با گوش که دارد

ایضا
 آن سر و روان جای در آغوش که دارد
 اوستی به نوازش سر دوش که دارد
 تار نگم رشته که پشته از شک
 این دیده تناسی با گوش که دارد
 ایضا
 آن سر و روان جای در آغوش که دارد
 اوستی به نوازش سر دوش که دارد
 تار نگم رشته که پشته از شک
 این دیده تناسی با گوش که دارد

[illegible]

[illegible]

هر خد که ز دشت شه می بر لبش گشت
کی رام تو انگر دغنی گشته نشین را

بے لعل تو پیمانہ بگفت از نیاید
دور دست کسی صورت و لیو از نیاید

الف

خوش انسونی ز قلم آن بت خوشنویز دارد
حاصل کرد شیرین دست خود در گردن
ز بوی جا به می نازد و بخود معقب
نیست غافل

که آنکسے بخون آلوده داند و درین باره
مگر میل خفایندی ز خون کویس دارد
که یوسف باز این عاشق در یک سیر دارد

رضا

تائمه سبر روی تو گرم نگاه شد
عالم بر لب تائمه غاصی گماه شد
چون شمع تاسا فراز عدم شد

چشم ستاره محو تماشای ماه شد
یعنی بجزدم غم فراز و سیاه شد
هر دانه سرشک دراز در راه شد

الرضا

در خم زنجیر زلفش دل نه تنها بند شد
عشق را دایمی است و نیست مجلند و درگاه
بر نیاید هیچ طفل از خانه غیر از طفل شک

غیر ناخن هر چه بود از پیکر باز شد
که بوی کفن در سینه محزون بجز از شد
ای چنین کز گریه چشم راه تماشا بند شد

ایضاً

مرا چون آتشین حدیسن غیرت جبرین افتد
دهر چون درسیانرا چشم او صیقل کبوشی
عشنی جاشی دوا می مده باشد مخیان حالی

اگر آن ساعدِ سین بدست آئینست
سبویِ حیرت از دوش ملائکینست
اگر صد بار از دواغم سایه چون گلینست

الرضا

یاد ایامی که عالم از شراب آباد بود
شب خدا گریه او می داشت و در زم سماع

فکر که اگر بود در پیشانی زاهد بود
چشمی که از خشک خالی بود در فریاد بود

[illegible]

[illegible]

10

[illegible]

خود را در این کتب که در این کتابخانه است
که در این کتابخانه است که در این کتابخانه است

جای نوشیدن و مقابل غریب در صراط اهل تصوف یعنی راه درویش ۱۲ اش ۱۳ چو باز نوشیدن شراب

دولم و ز چو برگی از درختی و خزان آید	که از برگ خزان آید بخت بجان بلبان آید
در فتنه سخن هرگز بدست سحر نکشاید	بدندان و انگیر و دو کره چون بر زبان آید
ایضا	
دور از رخت زویده سن فوری پرد	چشم ز خواش شکسته و دور می پرد
در آرزوی طره شکینت ای نگار	شد چشم ما سفید چو کاغذ فوری پرد
ایضا	
دیده چون آن دولب شیرین دید	بکه دیوانه حشمت گردید
سختی تشنه مگر فتنه	کار با دام به زنجیر کشید
ایضا	
ز مار شسته گیسوی دلبران ترسد	چنانکه مار گزیده زریسمان ترسد
کسیکه بروی آن حرکت جنگجو بیند	غیب مدار که از سایه کمان ترسد
ایضا	
بزم وصل است اگر میل تماشا دارید	بجو آینه دروید و خود و ادارید
آید آتار نفس طائر من در دام	ای حرفیان نفس گوش همیادارید
ایضا	
مجنونان مستلزم چه سحر روازند	که خنده رنده بیک سیر بی پراندازند
ز راه حرص عجیب نیست گریختن تشنه	سکر دان که چو شاپش بلند پروازند
ایضا	
کسی از دست شراب چه گردون کام بگیرد	که شب تبیع برکت صبح بر لب جام بگیرد
بر در زنگ از دیت بطامی در میان آید	شکار می رخ و حشی با مرغ زلم بگیرد
ایضا	

در فتنه سخن هرگز بدست سحر نکشاید
بدندان و انگیر و دو کره چون بر زبان آید
دیده چون آن دولب شیرین دید
بکه دیوانه حشمت گردید
سختی تشنه مگر فتنه
کار با دام به زنجیر کشید
ز مار شسته گیسوی دلبران ترسد
چنانکه مار گزیده زریسمان ترسد
کسیکه بروی آن حرکت جنگجو بیند
غیب مدار که از سایه کمان ترسد
بزم وصل است اگر میل تماشا دارید
بجو آینه دروید و خود و ادارید
آید آتار نفس طائر من در دام
ای حرفیان نفس گوش همیادارید
مجنونان مستلزم چه سحر روازند
که خنده رنده بیک سیر بی پراندازند
ز راه حرص عجیب نیست گریختن تشنه
سکر دان که چو شاپش بلند پروازند
کسی از دست شراب چه گردون کام بگیرد
که شب تبیع برکت صبح بر لب جام بگیرد
بر در زنگ از دیت بطامی در میان آید
شکار می رخ و حشی با مرغ زلم بگیرد

زنگه بافته باز بگویی آید بگویی زنگه بافته باز بگویی آید بگویی زنگه بافته باز بگویی آید

چو بیا بیا بخت از راه
بخت از راه بخت از راه
بخت از راه بخت از راه
بخت از راه بخت از راه

[illegible]

ایضا	کسی آواره ناکه در دیار خوشتر باشد	چو گشتی نشسته است مسافر در وطن باشد
ایضا	رنگت یثمان چشم خود بر زرق همان می نمند	از صبح چون آسمان به آسمان بر سران می نمند
ایضا	یغما که جابر لب آن بهوش بر بارید	می ریخت به جامش ز نرن لبی را کرد
ایضا	نیا شد از غنا خور که با گویا می گردد	لب لب آب به این است از هر دلی آمد
ایضا	شعبه پس پرده باطله اقبال اند	انجوبان به چون صورت فلک خالی اند
ایضا	که به شهر در ساسله داده گشتان گم شد	تا که هر چند که به بار بود خم باشد
ایضا	چون بسیر حین آن در سیر طن زاید	از رنگ گل پیشتر از لوبی سر و از آید
ایضا	ترک نمک گرفت نمک را خواب کرد	خسته نمک حس را می دانم کباب کرد
ایضا	خوش تر مان که ترش از شست جبهه شد	در بهلو م چو ترش ترش پاشته باشد
ایضا	در هوای آب تبخیرش بک دل می تاب بود	بجین بر زخم تو گوی مسوح در گرداب بود
ایضا		

کسی آواره ناکه در دیار خوشتر باشد
 چو گشتی نشسته است مسافر در وطن باشد
 رنگت یثمان چشم خود بر زرق همان می نمند
 از صبح چون آسمان به آسمان بر سران می نمند
 یغما که جابر لب آن بهوش بر بارید
 می ریخت به جامش ز نرن لبی را کرد
 نیا شد از غنا خور که با گویا می گردد
 لب لب آب به این است از هر دلی آمد
 شعبه پس پرده باطله اقبال اند
 انجوبان به چون صورت فلک خالی اند
 که به شهر در ساسله داده گشتان گم شد
 تا که هر چند که به بار بود خم باشد
 چون بسیر حین آن در سیر طن زاید
 از رنگ گل پیشتر از لوبی سر و از آید
 ترک نمک گرفت نمک را خواب کرد
 خسته نمک حس را می دانم کباب کرد
 خوش تر مان که ترش از شست جبهه شد
 در بهلو م چو ترش ترش پاشته باشد
 در هوای آب تبخیرش بک دل می تاب بود
 بجین بر زخم تو گوی مسوح در گرداب بود

از آن که در دیار خوشتر باشد
 چو گشتی نشسته است مسافر در وطن باشد
 رنگت یثمان چشم خود بر زرق همان می نمند
 از صبح چون آسمان به آسمان بر سران می نمند
 یغما که جابر لب آن بهوش بر بارید
 می ریخت به جامش ز نرن لبی را کرد
 نیا شد از غنا خور که با گویا می گردد
 لب لب آب به این است از هر دلی آمد
 شعبه پس پرده باطله اقبال اند
 انجوبان به چون صورت فلک خالی اند
 که به شهر در ساسله داده گشتان گم شد
 تا که هر چند که به بار بود خم باشد
 چون بسیر حین آن در سیر طن زاید
 از رنگ گل پیشتر از لوبی سر و از آید
 ترک نمک گرفت نمک را خواب کرد
 خسته نمک حس را می دانم کباب کرد
 خوش تر مان که ترش از شست جبهه شد
 در بهلو م چو ترش ترش پاشته باشد
 در هوای آب تبخیرش بک دل می تاب بود
 بجین بر زخم تو گوی مسوح در گرداب بود

ایضا	و دیده ام از دیدن وضع جهان رنجور شد
ایضا	زخم چشم راستی می مرهم کافور شد
ایضا	چو شیخ شاهر ترادید در نماز افتاد
ایضا	دست اگر چه بسیار است با افتاد
ایضا	گر نباشد باوه دل بر نشتر آواز شد
ایضا	چرخ خاتم دوست چون عکس می ساز شد
ایضا	آن آفتاب تابان چون بی نقاب گرد
ایضا	سیند آسا اگر پیش خودم آتش اندازد
ایضا	چون قصد زخم سیند احباب کند
ایضا	ماه انداخت سپهر چون طرب دی تو شد
ایضا	چو صبحی در زجالت نقاب بر خیزد
ایضا	چنان از شک پس در گلستان بیگردد
ایضا	

ایضا
 این جهان را از دیدن وضع جهان رنجور شد
 زخم چشم راستی می مرهم کافور شد
 چو شیخ شاهر ترادید در نماز افتاد
 دست اگر چه بسیار است با افتاد
 گر نباشد باوه دل بر نشتر آواز شد
 چرخ خاتم دوست چون عکس می ساز شد
 آن آفتاب تابان چون بی نقاب گرد
 سیند آسا اگر پیش خودم آتش اندازد
 چون قصد زخم سیند احباب کند
 ماه انداخت سپهر چون طرب دی تو شد
 چو صبحی در زجالت نقاب بر خیزد
 چنان از شک پس در گلستان بیگردد
 ایضا

[illegible]

هستند که مردم عالم ملک نام	مبود عجب که لوح فرار از نگین کشند
از تر عکس خورشیدی من اظلال و از دوان	ز فریاد سپیدم چشم بد از خواب خرسیدم
ز کس ساز مرده که ساز گشتان بخیر	با ناله سفید ستره از خاک بر زنند
از گشته شدن چهره عاشق نشود زرد	این دل غم پیشانی سپید نماید
فیض سبزه بهار شب بزم بود آرزو	بوی گل چید مرغ ابرید مرغ کرد
زینهار این مباحش ای غافل از چشم حلیم	چون سین و جنبش آید خانه دیران شود
بحر قفل من دزدی زبان گشت بترسم	که از تاشیه سخت من دم شمشیر گردد
سزد گرنا در شکست مهر بی تمیز ازنا	که تا مینا عصاره رهنمای خویش میسازد
ز میغزان نیاید غور در بحر سخن کردن	سیر معین زور معنی که وی خشک مانده
نامبر را چون ز سیر لطف رستادین	روشم گشت که آن ماه خطی پیدا کرد
باشد نشاط دیگر در عالم تجسد	هر کس که گشت عریان در پیر همین گنج

در این زمان که دافعال خدمت
 هم که شوقی ای این در غم
 شود و نظیر کباب که در دهن
 از آن دوجو و یاد از شوق
 سیه بهار بهار کمال از خط اعتدال
 در گذر زنده می ماند و مانع کردن
 در این زمان خفا نمودن
 و توان غنی

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

خال رویش زیر برقع صید نمائید	در زمین حسن نتوان دانست
ایضا	
مرد خسته توان شد که با حیات آید	تن از حجاب باطن سازد گنگ
ایضا	
ای دل آگاه غیب یا سباز	یک نفس غافل مشو از خود که خوبت میرد
ایضا	
در جوانی بطرب بگوش	این بوی سیاه شب تارست با فسادت
ایضا	
بود گو یا طفل نور قمار شعر تازه	از زبانم تار و دود شد بر زبانها وقتاد
ایضا	ای شربت گرفت ۱۲
لو دکان شمع گل را بنفس بایکنند	از میدان شوخ و دهن گریستن بازکنند
ایضا	
دید چون پروانه را در غلوت فانوس	شمع و ربا زار غوی خوش کانی گرم کرد
ایضا	ای خود دانه
مشکل بود در فتن خیز می دست طعن	دست کسی بگبیه اگر دست می دیند
ایضا	ای رعایت کسی کن اگر دست در میان
بالفحاش پیر دل سینه که قطره آب	در چشم ابرو چو مست و ذیقیم شود
ایضا	
پیوسته کیسه با همچون جباغی است	مار ادرم چو باهی جسته و بدن نگردد
ایضا	
از ترا گشت اوست مضمون من	گر به مضمون کسی هست لوزند

عباد این جیات را از سر
 دین از سر خود برین
 ظاهر می سازد و این
 می خواب ترا می آید و
 می سازد و این
 بنی اتفاق می آید و
 تو می آید و این
 و غلام می آید و
 غلام می آید و
 بگویند که این
 تو ای که می آید
 بنی که می آید
 و این که می آید
 و این که می آید

[illegible]

۱. ملوک و اشراف و بزرگان
 ۲. علمای و فاضلان
 ۳. تجار و بازرگان
 ۴. صنعتگران و کارکنان
 ۵. کشاورزان و روستاییان
 ۶. روحانیان و بزرگان دین
 ۷. قزاقان و سواران
 ۸. کسان و دهقانان
 ۹. کسان و دهقانان
 ۱۰. کسان و دهقانان

صنعت الحنجان البتجان شربايش	که چون خرگان اگر خیره از پادشاهی
ایضا	
کاروان بگذشت و آن کالی ماند مراه	بهر خواب یایم او از جسمس مهانه شد
ایضا	
عقی مشکلم دول کند ان خوابان ادا	هنوز آن عرسم بوسه بچشم چاه می آید
ایضا	
نویسم یکم از خوش نهادشاک سازم دانه را	فر عزم را موز سوراخها غبال کرد
ایضا	
هر کس که گوهر مقصود نیاید بی است	پای من بکه دوید آینه را پیدا کرد
ایضا	
ز شرمن در آن کامیاب من محرم	زبان ز گوشش کجالت سخن باید
ایضا	
علوه هم که کش از بسایه میخوابد	انان خویش سازد گرم چون گردون تنور خود
ایضا	
داعسم از گرد خطیاد که ازیر توان	بر سر آینه ماه کلف پیدا شد
ایضا	
سبزه دشت اگر بوشن بایست جاب	هر که دیوانه شود دامن صحنه را گیرد
ایضا	
مگر دول خیال تیغ تشنه او بگذشت	که همچون آبشار تاب خون من بچو شد
ایضا	
بجز کلفت نشد حاصل سبایه را	ز باد آستین من این چرخ عیش مگل شد

اگر دلیستان
 کتاب تری نمودش
 در بعضی
 که دیده شد
 آنکه چاه
 در آن
 است
 ای

دیوان عتی

۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱

در فوج خشک خدا بکافیهون کرد کار
خانه امر را عاقبت گردید با هر دوری که
عشق افزون میشد چون حسن میگردد دنیا
بر فراز او سزد و گنبد بر سر کوه کنار
بسکه همچون موی گشته با مال و زر کار
نا تو چار بار و شدی چشم ز وقت گشت عیار

درد و آزار بسیار است که در این روزگار
بسیار از مردم را می بینم که به واسطه فقر
و غنا و کینه و بغض و عداوت و دشمنی
و حسد و کینه و بغض و عداوت و دشمنی
و حسد و کینه و بغض و عداوت و دشمنی
و حسد و کینه و بغض و عداوت و دشمنی
و حسد و کینه و بغض و عداوت و دشمنی
و حسد و کینه و بغض و عداوت و دشمنی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

کودک و بزرگسالان
بسیار از این کتاب استفاده می کنند

[illegible][illegible]

چشمه گرد گرشبی با عارضش خسار شمع	افکنند اشک ز دست صدر گره در کار شمع
چشم و لوسوی نیاید ز شمن و شستن	آستین کجا که سازد اشک ز خسار شمع
در شب وصلت چه خواهد زمره روشن کند	پنبه صبح آورد گردون برای تار شمع
روایت عین معجمه	
روشن رسن جهان در این بخت تیره داغ	کسکله چرخ چراغ شود مجاور سپهر داغ
فیض سیه بهار ششم بود آرزو	بوس گل چید داغ و اگر در غنچه داغ
ایضا	
هر جا بود روشن بی باشد بخت تیره داغ	تا یکی بای چرخ زائل نگردد از خیر داغ
ایضا	
حسنه می بخش مجور بر صفای لعل	روغن اگر صاف نیست تیره فردا در چرخ
روایت فا	
بکسی پستی و بلند می شد ز شعوم طرف	میشود هر مصرع بمصرع دیگر طرف
سرسخی باز در دستان باعث شرعیت	آبر و زرد چو گرد و کینش با سحر طرف
آفران بی جوهر نمی بایستد از خفت	گوشت و آینه هر دم باخ و دلبر طرف
غری دارم در شب چون از راه دور	سنگ می آید باستقبال ما از هر طرف
سوز عشق مانده گرفت سر و فاصح کم نشد	گرچه آتش نمیکرد و آب با هر طرف
نیک بدر استیاری نیست در بازار دهر	میشود در هر روز و سنگ با گوهر طرف
ساده لوحان بهما بدیت کردن عظمی	
گشت چون آینه روشن شد بر دگر طرف	
روایت قاف	
چشم غنچه است نمک آن خوان عشق	بی مانگ چینی نمکند میمان عشق

گویا تیره افکنند اشک
 غنچه چون آینه روشن شد
 چشم و لوسوی نیاید ز شمن
 آستین کجا که سازد اشک
 در شب وصلت چه خواهد زمره
 پنبه صبح آورد گردون برای
 روشن رسن جهان در این بخت
 فیض سیه بهار ششم بود
 هر جا بود روشن بی باشد
 تا یکی بای چرخ زائل
 حسنه می بخش مجور بر
 روغن اگر صاف نیست تیره
 بکسی پستی و بلند می شد
 سرسخی باز در دستان باعث
 آفران بی جوهر نمی بایستد
 غری دارم در شب چون از
 سوز عشق مانده گرفت سر
 نیک بدر استیاری نیست
 ساده لوحان بهما بدیت
 گشت چون آینه روشن شد
 چشم غنچه است نمک آن
 بی مانگ چینی نمکند
 م طرف و اهر طرف خواهد شد

فان من كان في الدنيا من
 قاصد الدنيا فليعلم ان
 الدنيا لا تدوم ولا تدوم
 الا بالحق والحق لا يدوم
 الا بالله والحمد لله رب
 العالمين

[illegible]

درگاه می تویدی بی بیب غل
 دل من سوخت است ای غایت
 اندوه و حسرت دارم که مانند
 سوزنم ام گاه در تنم می زبانی
 می آید ام را بلیک زلف ز سید
 ای یار من نفوذ تو در دل
 بر دلی تو در اجزای اعصابم گاه
 زنده از خسته من می آید
 قوس و قزح می تویدی ای یار من
 می آید ام را بلیک زلف ز سید
 ای یار من نفوذ تو در دل
 بر دلی تو در اجزای اعصابم گاه
 زنده از خسته من می آید
 قوس و قزح می تویدی ای یار من

[illegible]

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

بسیستم سرافراز از چو خوار و دیوار	از بسکه دین باغ بپای شعله
می از فراق تو خوبی است دوده در کاتم	صدای نوحه گدازش یاد لب جام
بسان نقش نگینی که جا کند بر دم	ز دم چو بر دست پیوستی بلند شد نام
نی پیش میتوانی که گرفت دستم	در حیرتم که آخر چو نغمه گرفت و دم
بر روی تو دانه ها دانه ای بر انداخته است	از بهتر مردن خون ماتم گرفت و دم
با که از کزین چه دردی می آید	بسی تو در بین مهرت فانوس خیالم
چون شمع درین ایستادیم گل گشت	بر برگ بر آرد عشق سوخت نهادم
در راه فنا بهایت همراه در گشت	چون شمع بی قافله اشک زدیم
در گوش تو ای شمع چگونه زنده است	چون رشته گوهر شده خاموش زبانه
حرف بیدردی من کردم بر زبانت	اشته زخم زبان تیر یار شدم
حسن سبزی بخط بزم اگر داسیر	دام مهر نگ زین بود اگر قمار شدم
ای عشق بیخ ۱۱	ایضا
فیض از بیگانه میخوایم فی ادم شننا	چون صدف در بحر آب جامی میگریم
بی محابای هند لب لبیبی نوش او	گر بیت اینفقه خون مانع خویم
ایضا	ایضا
چون نیست بحر خانه در هیچ متاعی	عیدم نتوان کرد اگر خانه بدوشم

[illegible]

در خواب برانی شو قیامت غللی نیست	اما گشت بران سینه عینی تکیه گو شتم
ایضا	الدرم خبر بود ۱۵۰
بهرم شد از گردن خانه زنبوری علت	درین زنبور خانه شهد باشد جهان شیرینم
بهرم گشته بخان هر خردی این سخن دادم	بر در نگم اگر دزدی بر دوشمون بکنیم
ایضا	بای تکیه ۱۲
چون شمع شب بگریه داهی ششمیم	وقت سحر بر دوسپای ششمیم
ایضا	ای در عالم ۱۲
من که پس ماند مرا راه از دوشم از شوم	چون نفس از گرمی رفتار یاران خوم
ایضا	
یار محفل کشتن و اما کسار ان شیمیم	اودر انداز ترقی ماتزل سپیدیم
ایضا	
تا بزیر سپهر حبادام	ناله چون آب اسید ادم
ایضا	الدرم ۱۵۰ و ۱۵۰ و ۱۵۰
برام افتادم و اشک شکست بال سیریم	ولی سودی ندارد آن غزال سیریم
ایضا	کتابیه با ۱۲
می خون جگر شسم کند سوراخ بهیچم	لکروان چون کباب امی اضطرار ل سیریم
ایضا	الدرم ۱۵۰ و ۱۵۰ و ۱۵۰
بسوز عشق خودم بود اندر کی مرگم	ایسان شمع بی شمش کجا باشد سوزم
ایضا	
نیتهم کردون لی دازم مردم کینم	هست چشم عالمی روشن داغ سینم
ایضا	کتابیه با ۱۲

این بیتان
 در خواب برانی شو قیامت غللی نیست
 اما گشت بران سینه عینی تکیه گو شتم
 درین زنبور خانه شهد باشد جهان شیرینم
 بر در نگم اگر دزدی بر دوشمون بکنیم
 بای تکیه ۱۲
 چون شمع شب بگریه داهی ششمیم
 وقت سحر بر دوسپای ششمیم
 ای در عالم ۱۲
 من که پس ماند مرا راه از دوشم از شوم
 چون نفس از گرمی رفتار یاران خوم
 یار محفل کشتن و اما کسار ان شیمیم
 اودر انداز ترقی ماتزل سپیدیم
 تا بزیر سپهر حبادام
 ناله چون آب اسید ادم
 الدرم ۱۵۰ و ۱۵۰ و ۱۵۰
 برام افتادم و اشک شکست بال سیریم
 ولی سودی ندارد آن غزال سیریم
 کتابیه با ۱۲
 می خون جگر شسم کند سوراخ بهیچم
 لکروان چون کباب امی اضطرار ل سیریم
 الدرم ۱۵۰ و ۱۵۰ و ۱۵۰
 بسوز عشق خودم بود اندر کی مرگم
 ایسان شمع بی شمش کجا باشد سوزم
 نیتهم کردون لی دازم مردم کینم
 هست چشم عالمی روشن داغ سینم
 کتابیه با ۱۲

دیوان غنی
 ۹۸

ما سفیدی را از روی نامه خود برده ایم	در یکاری عجب ذری شب آورده ایم
ایضا	ای گنگاری ۱۱ ای گل زنده ام ۱۲
همیشه دل بدست از بهر یاد لکن دایم	اند اردو جهان کس این دل دشتی که دایم
ایضا	ای همت و سخاوت ۱۲
کرده ز جهان شغل سخن گوشه گزینم	تا خامه مسافر شده مرغ خانه نشینم
ایضا	
می دم صبح بیا باده سدا بخاتم نیر	سجده چون سیر فلک در گرد جانم نیر
ایضا	کتابه بگو اکب ۱۲ کتابه بقاب ۱۳
در چمن تا عهد یک رنگه بیل بسایم	دشت گلچین را بجای دشت گل بسایم
ایضا	
تا ز بزم وصال او دورم	زنده ام یک زنده در گورم
ایضا	
تا درین گلشن چو پاک ز می پستی دلم می	سجده صد دانه را از بهر می بریم می
ایضا	کتابه بخوشه آنگور ۱۲
شبی بجای آن هم چو شمع جا کردم	ای کلیم حجت سید را بر پا کردم
ایضا	
چشم تا واکرده ام بر خاک غم افتاده ام	ایچو طفل اشک در ایام ماتم زاده ام
ایضا	
در گفتارناصح را بخوبی تا نکندم	بدرج گوش دل تنه خودم که نکندم
ایضا	
ز دوازده سی حسن شب روز داد خواهم	برین رسیده رفعت ز فلک گشت آهم

ای ساخت خانه
 ای گنگاری ۱۱
 ای گل زنده ام ۱۲
 ای همت و سخاوت ۱۲
 ای کلیم حجت سید را بر پا کردم
 ایچو طفل اشک در ایام ماتم زاده ام
 ای گنگاری ۱۱
 ای گل زنده ام ۱۲
 ای همت و سخاوت ۱۲
 ای کلیم حجت سید را بر پا کردم
 ایچو طفل اشک در ایام ماتم زاده ام
 ای گنگاری ۱۱
 ای گل زنده ام ۱۲
 ای همت و سخاوت ۱۲
 ای کلیم حجت سید را بر پا کردم
 ایچو طفل اشک در ایام ماتم زاده ام

ایضا	جان بلب از خضعت نتواند سیر	ایضا
ایضا	کرد گل سوز در دلم چو سیر از کار	ایضا
ایضا	ندارد تاب این دستم که بای نگه گیرم	ایضا
ایضا	سیر انداخت به پیش لب لعل بگویند	ایضا
ایضا	چرخ جلم نبودم از تاب دل کس	ایضا
ایضا	سویج من ندانم خاتم زیند شوق	ایضا
ایضا	نقش کند ز اشک ندانم گشت نمو	ایضا
ایضا	گر ز غار منیلان تغافل دیدیت	ایضا
ایضا	دشمنانم چو دردم دیده	ایضا
ایضا	طلب از من چه کنی دیوان	ایضا

ای حالانکه او
نفس سوخته و فانی
بیکر سوخته و فانی
در راه تو شوق
نمودن عشق
بعل کلام
دیوان عشق
نقش کند ز اشک
گر ز غار منیلان
دشمنانم چو دردم
طلب از من چه کنی
ایضا

در این شعر
نقش کند ز اشک
گر ز غار منیلان
دشمنانم چو دردم
طلب از من چه کنی
ایضا

نماید از صف تن آفرین بر نامی من باقی نگینی می نماید گر نهند اینینه در چشم

الرضا

بکله پراست چون چشم تر دم هر آبله | رفته ام در گل فرو هر جا که بیا افشردم

الضاح

لیسوی تو پیوسته کندیل پیتی | انکند بر دسایه مکرخت پیام

20

تما چہند جو کہ داب بود چشمه ترم باز | خواب بستی بخیو حیات مراد

11

هر چند که می بسیار بود و وقت کم

210

مداوم علاج اراکوی اربجدیس هر روز
ایضا

不

الضياء

21

والغنائم والاسر والاسم دارم

17

دولار و در شکتی بود خانه مرا رنگش گزیند رنگ خوش میخیزد

121

از مردم خستیم و دیس دادیم | بنان خشک فغانم چو تیار کرد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۴۸

[illegible]

[illegible]

برای اطلاع از آخرین اخبار و رویدادها

خوشتر از آنکه
 درین شهر که در آن
 من به کمال شرف
 می نمودم ای پادشاه
 که در این شهر که در آن
 من به کمال شرف
 می نمودم ای پادشاه

Maxwell

در چشم اهل پیش از خوبک در آئے | اگر چون حجاب خواهی بروی کباب بفتن

[illegible]

که هر چه در دلم بود به تو بگویم و هر چه در دلت بود به من بگو و هر چه در دهن تو بود به من بگو و هر چه در دهن من بود به تو بگو

عای که باوه باشد کو محتسب نیاید	شکر در از نبرد بر روی آب رفتن
جای که نفع نبود اندیشه ضرر نیست	کی از شراب باشد بیم در آب رفتن
ایضا	ایضا
چونم افروز صنم خویش گرد و دگر بچون	چرا غریب را در باد و باران سگینه بود
ز مضمون دزدی یاران نباشد غمی را	چنان بستم مضمون که نتواند کسی بردن
براه جستجوی او قدم نمیده نه سالک	که موسی بی عصا این راه نمونست طی کردن
ایضا	ایضا
هموار کرد از فقر هر جا در دست خویش	نقش حصیر باشد بهتر از موج و دایان
دیدم که نکته سنجان دزدند شعر مردم	من نیز شعر خود را دزدیدم از حرفیان
گشتیم زنده در گور از بسین غم آباد	کردیم خاک بر سر در ماتم غریزان
ایضا	ایضا
گر شوی قانع در رزق تو او خواهد شدن	بر شکم سنگی که بندی سیاه خواهد شدن
گر اثر دارد نسیم آه گلچینان فصل	غنچه گوئی گریبان تو او خواهد شدن
ایضا	ایضا
چو سرمه در آن که گذارند میل در پیش	سپهر سرمه مراد او بیشتر زبان
ز شرمش شده پوشیده فضل و دانشش	چو میوه که بماند زیر برگ نهان
ایضا	ایضا
باو امن تر شدم به محشر	گفتند در آفتاب بنشین
در دیده من نهسان ز مردم	ای راحت جان چو خواب بنشین
ایضا	ایضا
از دل خوش است در غم جانان گریستن	توان چو خامه زنگار گریستن

بگو که هر چه در دلم بود به تو بگویم و هر چه در دلت بود به من بگو و هر چه در دهن تو بود به من بگو و هر چه در دهن من بود به تو بگو

دینار نگار چون آفتاب قیامت در حق عاصیان گرم تر خواهد بود و سندان ز گرمی باو خواهد شد و زهر دوزم از گرمی

آب حیات پیش لب خون مردوت	آباید بجال چشمه حیوان گریستن
ایضا	ایضا
چشم هر کس که خدا ز سره عرفان روشن	آتش طوز هر سنگ تواند دیدن
می بر دره بکمال آدم خاکی ز سفر	میشود کاسه گل ساخته از گردیدن
ایضا	مرا و طیار در دست ۱۱
گل بخار گلزار خموشی چیدنی دارد	ز بارز اینچو نافرمان پس میتوان کردن
غنمی طرح سخن خود کن اگر بیل سخن داری	چو آبا بد تقرت در زمین دیگران کردن
ایضا	ایضا
بسان مهره تسبیح در سیر و سکون دایم	آیدست دیگری باشد غمان چهارمین
چنان گردد دیدار منگیز گرد و غم ظاهر	اگر یک خیزد ساعت پادشاهان گزین
ایضا	ایضا
بیاد قصد جان عاشقان کن	اگر آتش رازده کن نه را که مان کن
ایضا	ایضا
کام مجو از فلک نیلگون	است ز نسیم میل نیاید برون
ایضا	ایضا
نگیر در حرارت قند جای نقشه شیرین	اگر فی ترک شکر کرد از برای نقشه شیرین
ایضا	ایضا
بود هر جا خراش قاست آن نازنین مژدن	اگر باشد مصرع سر و سنی هجر مژدن
ایضا	ایضا
حاجت بقید دیگر نبود برای مجنون	اگر دید شاخ آهوی بخیر بای مجنون
ایضا	ایضا

ای سکه خندان
 در شانت می شود
 حق در بزرگ می شود
 بعد از در ۱۱
 قرار من مانند شبیه ساعت در
 سافرت پانزده ظاهر
 مسافت یک شونده و نام
 مسافت یک شونده و نام
 ۱۱۱
 دیوان غنی
 نه کشیده شود و از کشیدگی
 غنیده گردد صورت که می آید
 حاصل که گمان رازده کن خنده
 خنده خنیز می عاشقان غم
 خوش آنک که در سماح و دلکش
 قنات از خرامان جان و
 موزون و خوشنویس جان و
 شمع با عبادت جان و
 چوب دار

بر خطه استین نهاد از ناز حسین	دارد همیشه چنین حسین را در استین
ایضا	
مخمن غافل و همشیا باشد یکسان	نفس خفته و بیدار باشد یکسان
ایضا	
از سوز دل نویسد حرفی چو خامه کن	چون لاله داغ باشد مضمون نامه کن
ایضا	
یو صفت خوابانده تمام آنز بیان کن	اکنون بیرون نمی آید بجز موار زبان کن
ایضا	
بسیری چنان گشته ام ناتوان	اگر دندان بکشد بنده جانی زبان
ایضا	
مگوشت سپید در ریخت دندان	در صبح شود ستاره ینمان
ایضا	کتابیه سپیدی ۱۲۰ کتابیه دندان ۱۱
چند ز جو آسمان ببارد بدوش جان	اکنه قبای تن که هست ینباید از آستخوان
ایضا	
در محبت از خرد بیگانه میباید شدن	اگر کجا طفلی بود دیوانه میباید شدن
ایضا	
نه گل نه چمن نه بلبل است این	خاسته و آتش گل است این
ایضا	
و در روح دگر تیغ تو در تن	اسیرم بر دار و منت نه بگردن
ایضا	ای مکنون حسان کن ۱۱
خبر آمدن لشکر خارت بدست	همیشه آبله گردست و بدیر پا کن

یعنی آیه از ناز حسین بکین
است و یا آنکه بیست و یک
چنین حسین چنین در زبان
میدارد ۱۱۲
چندون که می آید از آسمان
۱۱۳
دیوان غنی
خوردن سنگ مخدوم
دیوانه میباید و یا آنکه
کجا طفلی یا بوی
کجا بستر گردید ۱۱۴
ز قیام او بایست که ازین
۱۱۵
و در روح دگر تیغ تو در تن
تیرت و بار رخ نافی ۱۱۶

چو دیدم جمیع سیاهی لشکر از تو گان	بیش چشم تو ز گرسه بزرگ انداخت
ایضا	ایضا
سایه من این بود شک ترا زوی من	با که بشنم غمی در سبکی خویش
ایضا	ایضا
فیضی گمزه عالم بالا رسیده من	چشم مدور کس نبود چون حدیث
ایضا	ایضا
بسیار موعظه که جایش بود بزرگین	ز خوی نرم خودم در مشکبختی نشان
ایضا	ایضا
سیر از دهن در که جاشاید گفتگه	خواهی ولت کشاده شود و سگوت بر
ناراه سنت جانی در نه سانس	میدان بود صورت شیرین در سبتون
ایضا	ایضا
از رنگ بریده ام گمزه خدای بای	رفت و کسی ندید از نقش قدم هیچ
ایضا	ایضا
بسیارست می افتد بر جایشم او	که نظر ترسد دارد گاه بر ما چشم او
ایضا	ایضا
چون مهره شطرنج مرد خانه بجان	سیلی مخوری تا ز کف اهل زمان
پیوسته بود پشت کمان سوی نشان	هر چند قنائل کند این مشوا و خصم
چون مورد نه بر سر پاکشده زوانه	از توشه زده بگند ز سرگرم سفر باش
در زلف توشت بند مکرناخن شان	از رشک کند باد صبا بر سر خود خاک
تا دست بزلت تو رساند به بهانه	شمت او کند شانه برون از غفل خویش
ایضا	ایضا
بیشتر از چه بشناسم خدایم سازند	ایضا

ای غلام خردان که بود
نوداری فوج و اسلحه
مهرنویان این بیت را
گذاشت اسلحه با تو
رفتند و در دیوار زندان
چنانکه از اعراض بر زدند
درگاه اول یعنی زندان
و بعضی ثانی که رفتند
در آن کانی که رفتند
دیوان غنی
چو دیدم جمیع سیاهی لشکر
بیش چشم تو ز گرسه بزرگ
سایه من این بود شک ترا
با که بشنم غمی در سبکی
فیضی گمزه عالم بالا
چشم مدور کس نبود چون
بسیار موعظه که جایش
ز خوی نرم خودم در مشک
خواهی ولت کشاده شود
میدان بود صورت شیرین
از رنگ بریده ام گمزه
رفت و کسی ندید از نقش
بسیارست می افتد بر جایش
که نظر ترسد دارد گاه
چون مهره شطرنج مرد
پیوسته بود پشت کمان
چون مورد نه بر سر پاک
در زلف توشت بند مکر
تا دست بزلت تو رساند
بیشتر از چه بشناسم
ایضا

در دور جنت پای بند شمعان + شتر باشد کند بر پا عامل گیرنده ما ۱۲۰۰ ش غنی چه حاصل شود و چه آید

[illegible]

مَدَدِ شادوی و غم نیست برابر کجبان	گرچه شمع شبی خنده صبح است دمی
ایضا	یای وحدت ۱۲
دیدله در رخسار جوانی و خنخش دوست	کاش هر ترکان من شبی جویدن داشت
ایضا	یای وحدت ۱۲
دیو اورد در خانه ما گریه زهر نخت	صد شکر که در خانه نمانست غبار
ایضا	
یروانه عیبت پر زده برگرد رخ شمع	در پیش رخت شمع بود پر زده رو
ایضا	در پر زده رو
عیبی است نمایان سخن حق نشین	در گوش بود پنبه جو پر زده سفید
ایضا	
هر ساغری که بود پیرازی شد و هنوز	کوید حجاب باد که خالیت جاسی
ایضا	
زیباست خوی آتش او لا و لب	تو این بوترا بی باید که خاک باشی
ایضا	ای مازنی
چنان نام من روشناس است در بند	که نقش نگین در میان سیاه
ایضا	
غنی از صد رشینی گذشتم و شام	که هر کجا که روم است جایی من خالی
ایضا	
چون نیست و افتادیم کس را شک	بر خاسته از چه رو بچنگم هر یک
و عوامی برابر می ندارم به کس	با خاک حیدر برابر دم کرد فلک
وله	

[illegible]

گوشت که از جوشش است ابر بر د	از خود سینه و عالم ابر بر د
چون ز کس می رست خوابان غیر	در سایه برگ سید خواب ابر بر د
و	و
پوشش است که سر باده صد و دس	فارغ بال آنکه از جهان بخت
در قفسه می کنند زمان فرا	هر چند که خیل نقش تنگ است
و	و
پیوسته بکنج انزوادر سفرم	با آنکه نشسته ام از یاد و سفرم
هر چند سافتم به دیک گفت دست	غم نیست که بچو تسکین و سفرم
و	و
هر کس که بکنج انزوایشیند	کی بر در کس چو نقش بانشیند
در خانه خویش هر که پیوسته نشست	نقشش بچو بچین در بجه بانشیند
و	و
ما عشق مرا بعهده صد اور و فلک	بر داشت ز روی خوت پرده شک
شد حسن تو از بخت بیام روشن	بهر ز خویشید بود سایه محک
و	و
بر غمزدگان اهل جهان می خندند	از جوشش مسج بعد دهان می خندند
در بزم طرب لبان مینامی شراب	ما می کریم دیگران می خندند
و	و
تا چرخ فلک چو آسیاست بگرد	چون صبح نداریم غذا جز دم سرد
ما کاسه نداریم که در یوزه کنیم	در یوزه بر کاسه می باید کرد
و	و

این جوشش است ابر بر د
 در سایه برگ سید خواب ابر بر د
 پیوسته بکنج انزوادر سفرم
 با آنکه نشسته ام از یاد و سفرم
 هر کس که بکنج انزوایشیند
 کی بر در کس چو نقش بانشیند
 در خانه خویش هر که پیوسته نشست
 نقشش بچو بچین در بجه بانشیند
 ما عشق مرا بعهده صد اور و فلک
 شد حسن تو از بخت بیام روشن
 بر غمزدگان اهل جهان می خندند
 از جوشش مسج بعد دهان می خندند
 در بزم طرب لبان مینامی شراب
 ما می کریم دیگران می خندند
 تا چرخ فلک چو آسیاست بگرد
 چون صبح نداریم غذا جز دم سرد
 ما کاسه نداریم که در یوزه کنیم
 در یوزه بر کاسه می باید کرد

صد کوه الم نهاده بر جان مارا	ضد صفت تو بدل شکست پیکان مارا
در دگر کس تو ساخت حیران مارا	هرگز نه شنیده ام که بود و نکند
باو هر دیکه با یک مثل دوسه	وله
از گرمی خورشید قیامت بپاک	ستان همه خفته اند در سایه تاک
اسے شیخ برز دانه بسجده خاک	دنیا گویند مزرع آخرت است
وله	وله
چون مهر جانش تاب شده پرده نشین	آتش که ز ناز و عشوه آن لبست چین
آنهم بفک رسیده و شکم زمین	نما رقت سحر بر رخسار غایتی شمع
کلیه بدو شمع که بفلک میرود	وله
ای تخت رسان باغ کشته مرا	کردست هوای همنده دلگیر مرا
از صبح وطن بده طباشیر مرا	گشتم ز حرارت غریبی بیتاب
وله	وله
وارسته بدشته در تماشای دل	در گوشت بی تعلقی جاسی دل
آنرا که هوای سیر در بای دل	کشتی چو تلندران به یلو بند
وله	وله
ایمسته بود جاذب قوت از همه	آن کس که نه در زرد قناعت به یلو
در نفست اگر نشد در دوا بکلو	چون رشته شمع سوزد از آتش دهن
وله	وله
از کردار مل نمی ست ویرانه ما	تا نفست شده مقیم کاشانه ما
امروز که فاقه هست دهان ما	رفتن بدر خانه مردم عیبت
وله	وله

سنه یقطب است از شمع
 سحر خفته برین آینه
 حکایتی که در دوا
 بنده ی بیسایه ی کوه
 از قناعت سعادتمند
 دیوان غنی

از بس گنجی نبود در گاشن ما	خارشمی نزد دست در آن
از چشم برق ز شمع که سوخت	مانند سپید دانه در چشم من
ای را که نیامم وله	
بر خیز عینی بهوای فروردین است	می نوش که دقت ما در چون است
فصلی است که آشیان مرغان چین	از کثرت گل چون سبد گلچین است
وله	
طامع که به ملک حرص کرد و راجع	در سعی عبث نمیکند کوتاهی
قارون تبه خاک رفت از طول ال	تا بردار و درم ز پشت ملبه
وله	
در باغ جهان چو تخم سرسبز گشت	خارشمی بس در راه تماشا گذشت
ز کس بهوای دیدن صحن چین	از دزدان چشم خویش کاغذ برداشت
وله	
هر چند شود دولت ز خاموشی خون	ز نهار گلو بهیچ کس راز و رون
آز که بود خمر خرد خاموش است	از کاسه سر نیاید آواز و رون
ای هر که مایل وله	
در عشق تو تا ضعف و لم روی نمود	از چهره من پرید رنگ بهبود
نتوان نفس گرم شده را پیدا کرد	من در خلق خستد آینه چو بود
وله	
ای کرده ز رو سیم ترا دشمن دین	نقش کند از لوح حسین تو بدین
از رو سیمی پاک نگردی هرگز	تا سحر نینی سجده مانند نگین
وله	

این بیت از دیوانه
 است و این دیوانه
 با شکر و اول ماه مه سال
 بهار و از پیشی سال
 باشد که درم از پیشی مای
 شاعر ای غلام اردلان
 یوان غنی
 عاتق و این بیت
 تمام نکند و این بیت
 کاغذ گاه چون کین
 که بهیچ کس راز و رون
 از دمی اقتدر شده را
 چو سحر خیز و بیرون
 است و این بیت
 سکوت آینه نینی
 در اشعار اسی خاسته
 در اشعار

تا غنیمت شد از سر و بابت آگاه	گر دید ز زبان گفتگویش کوتاه
ز دلالت زهره سنگ لعل آنگین	آخردر رخ روی خود کرد سیاه
وله	
خورشید رخ یار در انتظار است	غم نیست گراز دیده سیاهی دور است
چون ماه بود به عکس مردم عالم	تا نیست سفید چشم من بی نور است
وله	
هر چند که از مدرسه رای نشدم	آگاه ز یک حسرت کلبای نشدم
موی سیاه سفید گردید هنوز	واقع ز سفیدی و سیاهی نشدم
وله	
گرنیل شو سے پاسے منہ بر سر مور	غافل مشواں جو ہر تیغ پر مور
عالم شدہ در چشم سلیمان تاریک	تا گشتہ عیان سیاهی لشکر مور
وله	
در فصل بہار بار سنا نتوان شد	ہم صحبت ارباب بیاد نتوان شد
فیض بہرہ دہیگیں از زادہ خشک	سیراب ز موج بوریان نتوان شد
وله	
تا فصل بہار رو بہ گلشن آورد	ہنگامہ افسردہ دلی بر ہم خورد
از حیرت عشق و شوخی حسن باغ	بہل بہ شہد گل بقیض باید کرد
وله	
بنی ہنس اگر چشم بدور و کتاب	نمواند دید روی معنی در خواب
غم غور کند در سخن بی مغزین	غواصی بحر نیست مقدور خواب
وله	

۱۳۳
 غنی
 دیوان غنی
 بایک کہ او را در سب
 دگل از غایت توحی حسن
 چنان دید و داشت کرد
 نفس نمودن افسردہ دار
 بجای کرد بقیض ز غم
 بیخواب از کافیا آورد
 سجدہ داد و خود را بوا
 درست نیست ۱۸

آرام یار داداده این خانه خراب	سبیلست ز شوق کلبه ام گرم تاب	۱۲۱۱
مے گرد آد آب و درد بان گرد آب	سما بر لب کشتیم زند بوسه بکنون	
ولی	ولی	
بیوشی مردم تیر هوش بوش	ای صاحب بوش عیب می نوش بوش	۱۲۱۱
در پرده چشم و پرده گوش بوش	مینے ز کسے اگر دے یا شنوے	
ولی	ولی	
رخسار تو آتش ده در خرمن ماه	ای پرده جمال تو ز خورشید کلاه	
تا آب نشد برون نیامد از چاه	از خجالت روئے آشتیت یوسف	
ولی	ولی	
تا چنبد بلند مے کنی پای خوش	ای شیفته زینت و پیرایه خوش	
آسوده مے نبوده در سایه خوش	نفسے نتوان برد ز سر پای خوش	
ولی	ولی	
هر نفس شود از دل و جان برخیزد	چون در غم خورشید رخاں برخیزد	
شاید که این خواب گران برخیزد	بجز تربت او ز دیده می رزم آب	
ولی	ولی	
خادم که دل مرا بدست آورد	ز عجب بینه و دلم را بدست	
چیرے که نگار من نثار در دست	اسباب جمال هر چه باید دارد	
ولی	ولی	
بر خاتم دو لقمه نلین دست نهی	سرمایه من در آئین دست نهی	۱۲۱۲
دستی که فرست بزمین دست نهی	اهل زردی هم تنگدستند غنی	
ولی	ولی	

در بیان درد و دل
 است که آب از حسن
 در دمان بیاورد و در آس
 ای غمناک و دما شنیده
 انکار و در آس
 این صوفی با فیه
 از نظر و فیه
 ۱۲۱۲
 دیوان غنی
 در بیان درد و دل
 در بیعت و جد
 امتحان نامی و کوفت
 صفت و در آس
 شده باشد و در آس
 معین است که خسته
 آید بر او با شیب و بیا
 کسی که در آس
 در دینی و درون
 با شوق و در آس

تالکیرت درک خطری

ای پرده فرو در لب نان دندان	از سیر خوری کرده که جان را
نمانست چو صبح تهات صادق	ز نهار که در پیش نگیری جان را
وله	کنایه آفتاب
صد شکر که از حرص و هوا دارستم	چشم هوس از متاع دنیا بستم
چون شکل درم بود ز ناخن پیدا	ز دشت زوری نیازی دستم
وله	
هر کس که بخویشتن گمانه دارم	چون در نگر می عیب نهانی دارم
عمریت که در باغ جهان گردیم	هر میوه که دیدم استخوانی دارم
وله	ای چشم
هر چند که برگرد جهان برگردیم	از کس سخن ملا نمی نشنیم
خبر ده چشم من چو عینک سنگین	از بسکه ز خلق سخت روئی دیدم
وله	ای بیرونی موی رخی
چون بخیران خنجر از کاه مبارک	سرشته بهر کوچه و بازار مبارک
ز سرمه که چشم اهل بنیش افتی	چون طفل سر شکم دوم از مبارک
وله	
آنرا که نباشد کف از رزق رات	کس سخی طیش دهد از دل نجات
از عسری پیش نه پیش نبود	هر چند جاب سر ز از اجبات
وله	ای سرور ده
آنرا که بود در همه فوج دست تمام	نامش زبرد به تمیزی ایام
طفلی که ز بوستان بخواند ورنی	چون سرور آورد ز روز و نایام
وله	

۱۲۵

دیوان غنی

بازار منشد پوشه ارباب ریا	اگر دست که امر در نباشد فردا
خواهد که زبور یابد عوی برخاست	چون شعله خرس و دوشیند از بیا
وله	وله
از خلق بگوشه نشستم نهان	سیر و دازین ره مخم گرد جهان
ترسم که در شود سخن جاس نشین	از خانه برون آیم اگر همچو زبان
وله	وله
ای دطلب کمال سر گرم شتاب	در صورت کس سبب و معنی در باب
هر چند عقیق است با شش که رنگ	دارد بدنه آن تشنه خاصیت آب
وله	وله
طهلیم بجای شیر نوشتم شراب	ایستان لب است جباب می تاب
مارا نبود انبیره نوشی خواب	آهواره ماست کشتی علی آب
وله	وله
هر مرد که باز نماند بخواهش نشست	بر عارض خویش نمازه خوار می نشست
بنا بر ترا نشست که در پنج دست	نسبت بهر انگشتش فردر نشست
وله	وله
چون قفل اگر گرفتگی گیر می بین	خسرو دلت از تیغ جفا کرد و درش
و او اندر چه صورت کلید ابر در	پیوسته کشاده و ایشانی خوش
وله	وله
بر بستر ضعف روز و شب ببارم	از گریه تب که احوال جسم زارم
چون نام نشان نماند از پهلوی من	اکنون گویا چو حرف پهلوی دارم
وله	وله

یعنی اگر باز نگردد
 و در اینجا از نشانی
 شعله خرس و دوشیند
 از خانه برون آیم
 اگر همچو زبان
 در صورت کس سبب
 و معنی در باب
 ایستان لب است
 جباب می تاب
 آهواره ماست
 کشتی علی آب
 در پنج دست
 و ایشانی خوش
 از گریه تب
 که احوال جسم زارم
 اکنون گویا
 چو حرف پهلوی دارم

هر کس که بختی مست بود از تنگ	باشد گردون بخت جانان در تنگ
هر کس که تواناست کشد رنج زیاد	نشر بود از تیشه برای رگ تنگ
هر کس که بهمن مندر زید در علم	است از بهر خویش دلش از اصرار
ویدی که بوقت رشته تابی خیاط	مے ساید دست از تانه بهر ترم
رفت دم دریش ز در و اعضا	کو شاگردی که مالده اعضای خرا
مے مالیدند تا مرا استادان	ای کاش که گوش میشد هم سربایا
ای داد او ترا خدایه بر حسن برات	بعل تو نکوتر بود از آب حیات
باشد کمرت به زکمرهای تبار	هر چند شمار نبود در عدمات
امروز کمرت هست طالع سیر است	در روز دیگر ز دشمنه خور ز رست
غافل نشین از انقلاب گردون	در پرده جوهر گشت دگر پرده در است
بر خیزد بجنگ خصم شمشیر به بند	بر تیر نظر لبان ز بگیر به بند
در رزم در سباب فراغت بگذر	پر را بکش از بابش و بر تیر به بند
از زلف تو شانه عاقبت کشید	مخ غل عشاق ز دایم تویرید
هر چند که عمری هوس ویتو داشت	گرداند و برق آینه چون خط تو دید

در این سخن دل به بند
 ست که در دو دست با تو نبوده
 صورت از آب میشد به بند
 می نمودن فواید و فواید
 در اعضا بودی یعنی اگر
 مسموم از آن آید چنانچه
 دیوان غنی
 مسموم از آن آید چنانچه
 دیوان غنی
 مسموم از آن آید چنانچه
 دیوان غنی

دایم هم در دست جاسگاه مرا	باشد اسے کاش عمر کوتاہ مرا
همیشه که نیست همگسایان در دلی	دایم تا مرگ هست همراه مرا

ولی

چون نفس قد یار گل افشان گردد	مجلس همه رشک صحن بتان گردد
زان پس ز سرین گل یار خود آغوش گشتم	خاک تن من سفال ریحان گردد

ولی

آن جاست فقر سیب و سپهر آینه تو	وی ساه و گدا تو انگر از آینه تو
در شاه نعمت سبز و نقش دو کوان	تا صرف نشد سیاهی میانه تو

ولی

تا دین تو و اگر در است در خیر	بر روی زمین نیست نشانی از دیر
چون سایه دلیل گشت آن نامه سیاه	کز سیر دیت گذشته شد تاج غیر

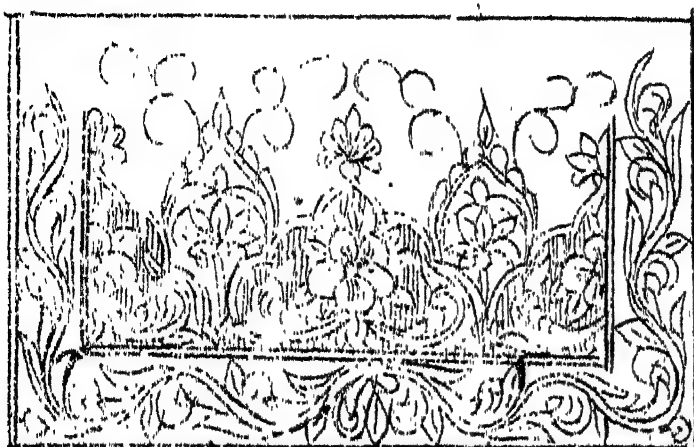
ولی

گلگون تو هست بسکه سرعت این	چون رنگ سبک می پرواز روی زمین
آز رویه بسند آتش غیرت برق	زمین باد که بسته است از دم زمین

مراد است از این

۱۳۱
دیوان غنی

بسم الله الرحمن الرحيم

اشعار متفرقه از قسم تواریخ و تعریفات و هجویات و غیره که مسلم معقودش گرد
مصنف میر و بعد جمیع اشعار در آفرید و یوان از تصنیف لطیفش و بیج
ساخته در اینجا سمان ترتیب جامع بی تقدیم و تاخیر برای تفهیم صغیر و کبیر
بیاید تحریر میسر شد تا که اشعار مشهوره مصنف باقی نماید و الله اعلم

مطلع

دلغ نتوان بر سرین آن بگر و سوزن
بجکس در باد نتواند چراغ افز و خن

ایضا

درین موسم از بسکتین بخت کباب
شد آینه خانه سرای حباب

ایضا

تا بروی بل نشسته بر دوکان جوهری
می نماید چون گینبی بر سر انگشتری

ایضا

ز شوخی پشت بر من کردی دبر و دنی ارم
گنی بر جانیا پادزان نیسب بدارم

ایضا

من نه از زخم دیان دگران دل ز شرم
در فغان چون قلم از زخم زبان خوشیم

ای درین موسم
ازین بابی
نخستین باب
آب صدف
۱۳۴
دیوان عننی
در اینجا
نخستین
نخستین
نخستین
نخستین

ولہ

در تعرفت حجامم
نقده بی نیازی کپسه او آنگنان در شد
که از دست کسی جزیری بخن خن نیکی و

الهيئة العامة للغذاء والدواء
الهيئة العامة للغذاء والدواء
الهيئة العامة للغذاء والدواء

مرا بر تن زبانه گشت هر نو
 کلاه از سخت شهابان روده
 باد آینه بس چشم امید
 نشان داده زخورشید آن پرورد
 چو گردن شترش از دور پیدا
 نیابد رگ الم زویک سر مو
 شده از سر تراشے سر و خلق
 سر با گو نیز ز آب دیگر
 ز بس مسته ارض آن سر و گلشن افتاد
 بود مسته ارض او دل بسته او
 بفصاحتش نقش خوش نشسته
 ز خرم شاخ راناکرده گلگون
 چه افنون میدهد آن فتنه انگیز
 بے شوقش مگر نوشید حجام
 چنان از آتش شوق ست میناب
 نموده جبهه خاک تر به گلخن

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

دے سے آزماید تیغ بر مو کہ دے نمیشش پیوسته در دست تاشا کن که گشتم از که و غرق تے کیسہ بر دین آید ز جام چو جام بادہ طایں آب که با تشدیش او چون کاش آب شب مانی تو شد ای پیر کے وہ دے اندم کہ بیرون دیم از پیش کہ در جاسے بسا از دم پیر از پیش تو گوئی سایہ کرد از سر دود سباد سایہ او از سر دم گم	سبحه قلم نباشد مطلباد کشد تابا و نه نون بن آن بست شدم در بحر خون از دست او غرق بر او انتظا رآن گل اندام زستی میکشد آن ماه سیکر مذارم چشم من نیز آن زو خوب بیایکے آفتاب عالم افزا نمایا پیشه ام آن مان دیکر دوستم دور از آن افکنده من سبک برداشت سوان هر نو بود نامه حسرت اینم زمر زالم
--	--

ای وای طر زنی جهان

چشمه زین چشمه جیت سود آب چشمه در دستم خزان خیار	هندوی دیدم که است از عشق او در جوبله گفتش آن زنار دار
--	--

ز شسته در گردنم آفکند دوست
سے بر دیم چاکه خاطر خواه او دست

قطعه تارینخ و فانتا بو طالع کلیم

طالع غلبه آن لب لب لب بے عهدا طے کرد این ره را کلیم شد سخن او مردن طالع تبیم چون زبان خامه میگردد و نیم	حیف کردیو ارایین گلشن رید رفت و آخر خامه را از دست واد اشک حسرت چون نیز زو قلم هر دم از شوقش دل ازل سخن
--	--

دوباره

از دین دنیا برون
از نورانی بی نورانی
اورای بی نورانی
عمرات بی نورانی
سبحه قلم نباشد مطلباد
کشد تابا و نه نون بن آن بست
شدم در بحر خون از دست او غرق
بر او انتظا رآن گل اندام
زستی میکشد آن ماه سیکر
مذارم چشم من نیز آن زو خوب
بیایکے آفتاب عالم افزا
نمایا پیشه ام آن مان دیکر
دوستم دور از آن افکنده من
سبک برداشت سوان هر نو
بود نامه حسرت اینم زمر زالم

دیناست به اظهار

سیر این غمگده کردیم زمره تاهای
کف و ریانشو پنبه داغهای
نزد ارباب تواضع بتواضع تن ده
بهت رویش گل روی سبایغ وجود
میشو ذال قلم سوخته چون رشته تنق
شده قوت ذات بقلینده نگر و حاصل
هر که آئین تمناعت بودش ملت این
همچو دومی که شود بر شکان افش گلین
یا دان بت کند و سترند از شوق بسنگ
آب چون نیست گذارد بدین شنه عقیق
حاصل دشمنی غیر تاسف نبود
قطع پاک کرده ام از بهر شنه غمت اما
دولت خاطر و باطن شود از می حاصل
خاتم آن دهن تنگ چو گرد و میدا

[illegible]

<p>ولید</p> <p>ای هری که سنجید می شود ۱۳۲</p>	<p>مغز سر با سنجور چون با ضحاک در قفا گشت با خا و مغیلان پس نآشنا در پی مشکل کشایان هرگز گردیدن چرا منکر با بیرون نمی آید ز گرداب خطا خام گویان بک می سازد مغنی باشند زلزل را بر سر کوفت بهر فریب بکنند است</p>
<p>نثر افکار اگر زبان آرند بیرون از قفا کفش را بر خاک رده انداخته چون نقش پا کی گره را میکند سوزن ز ناز خویش و ا می برد و بیج از کد و بهر سر غوص ما شد زمین شعله آفرین زمین کر بلا دام بار را بر سر هم گم تر و صیاد ما</p>	

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

جان این پیش مستاقان گذشتن سهل است	گر کشی دهن و ستم خون من بکیر در ترا
میکنند حسرت و بدن هم از بدن پهلوت می	پوست آری عاقبت آزار میخاند ترا
هر که باشد در جهان مشتاق همزنگ خود است	گاه در پرواز می آید چو پند کبریا
از برای سر و جای چون کنار آب نیست	آب از شوق تو گشته در کنار من بیا

و

دور و اعضا ساخت تا به پای دست و پا
چون گذارم زین بپشت او نمی چنید جا
تا نماند کس بدینا نش نماند و راه
گر نکوبایم اگر آنجا نماند طالب شتی شود
بسکه از رنگ حوادث استخوانش گشته زو

1

روز و شب از بس این گیرم ز درد دست و پا
قوت رشت بار دارم با وجود ضعف
تکیه از ضعف بدن برמיד دارم اعضا
در سیم عمر من بگذشت چون آئینه
یشت ماگردید خم افرو و ضعف تن مرا
گر چنین از درد اعضا خشک گردیم
در علاج درد اعضا سخت حراننده ام
در میان تا گرد و رو آمد نیگردد ز بیم
مسکینه در انتقام در خویش از آسمان
گشتن از پهلوی پهلوی دیگر سحر است

[illegible]

عشق بویای کنت
عقل و طایفه اول دست

پیش ازین تعمیر خوان کرد از برادر وی
 زمین ریاضت که در ایام سردی می کشید
 هست چون طوطی پنج آمینه اش پیش
 بست آب چشیده خورشید تار و دو پنج
 دود هنگام دود شعله ای بسیار
 چرخ خورشید را از دست بردی نامدار
 کز این بچون صدین از آفتاب که هر
 سجده راه گردی نیست عذر دست

چشم سیر و دهن زبیرت اربنید بخواب
جاسے وارو کر وید ایلین بر و آید
بسکه دست خویش بجانشست بیدار
خشک لب تشنگی آفتاب و آید
بر سر آتش فند مانند مود و آید
آفتاب رخت که اندازد روی خود فدا
تخنه از غفلت دکان سحر است
تخمه غلام از ان بستم دریا ش

۱۰-۱۱-۱۲

در هر سینه یک درختی چون گردباد
سازگار از بسکه با من نیست احتمال آب

المصنف	مؤلفه
--------	-------

بیضه های عنبد لیسان همچو دندانان دها
 ابراجان کاغذ دست در هر سودا
 ترغیر در رت تاپنهان شده آتش
 چینه زو آنکه زبرون و زلاله ریزد هر زمان
 نازد سر با همچو دندان بسته شد آب دها
 مرغ نتواند بریدن شاخ چون نایع گمان
 برق با آتش دامانده این کاروان
 زبیدار خود را کلیم وقت دانه غبار
 ترین بدو هر خند کسی که رویا آسمان
 نور پوشش روشن آتش نه را همچون گمان

مازوم سر درستان بسته شد در آستین
طفل اشک از خانه باقی چشم بیرون میرود
داود داد از دم پیشی که میگردد و شنید
آسمان چون خنجر حلیج است که از گوشه خاک
گشت بهرب گزیدن بیشتر اسباب محبت
بسکه زخم تیر باران خور و از دست فلک
گردوست ایام سر تابنده در وقت شب
میسیند بیدار به بخت طوار از آتش خانه
کی شود او شعل خورشید عاق غرض گرم
سیکند هر کس که گرد ساکن این سر دین

بر روی تابش نور
عبادت از نشان کرامت که
اولیای راه قدوس است
پیش طوعلی آئینه بیکد ز بر جبین
پنج بعد از آفتاب در پیش
بدر شمس معلول احسان
نفس از غایت سبب باریک تن
حاصل آینه ایط از جگر باطن
شد که باورش گنج زنده دنیا
نوبت از باطن رسید ده است
حاصل آینه بود

[illegible]

فصل فی بیان طریقی که در
در میان است و در کتاب الیودوت و
قد آن آتش " و در کتاب الیودوت و
که غنویت کبریه و در کتاب الیودوت و
چونکه ای کند "

که کرالین گز نام رسته است که کوزه گران کاسه را از چرخ بدو جدا می سازند گفت بل
باز غنی دیوان خود را که از یک بیت برگزیده دو هزار بیت برای غنی نگاشته و باقی را
باب و اوده بود پیش میز را گذاشت میز را از طالع آن نهایت خطه داشته خصوصاً بهیتی
حسرتها خورد و گفت کاش اینهمه که در تمام عمر خود گفته ام باین کیفیت میسر بودم
و این یک بیت او من حواله میکردم من بنویسم آن خطه فصل سر خوش و ذکر فضائلش
آورده که محمد طاهر غنی صاحب طبع عالی بود پایه سخنوری را بدرجه کمال رسانیده
از خطه کشمیر بلکه از اقلیم هند بچو او خوش خیال نازک بند بر خاسته و یونان
محمد علی ماهر ترتیب داده چنانچه دیوان میر مغر و ناصر علی را بنده جبهه نموده
غنی تاریخ شعر گفتن و ابتدای تخلص بالین اوست و اکثر از حاضرین متاخرین
تاکل بخوش کلامی او بوده اند میگویند که تخلص خود را صفت ذات خویش ساخته بود
یعنی در عین بیدار نگاشته بکمال جمعیت میگذاشتند و چون زمره باب خود میسر بود
برنگ مروارید در صدف را و به بیاس بر دمقید بودی اشعارش مانند کلمهای شیر
همیشه با طراوت و طرز کلامش چون کلام خوبان پیوسته با جلاوت و ارادت
او را معنی خواه که به عبارست و مضامین تازه و بیقیاس اگر چه تشاگرد محسن فانی است
لیکن بعد و طبع دراک در فنون علم پستاد و حیرت می نمود هر گاه شیخ را سنا
مشکل شدی از وی متفسر نمودی اما مرغ خوش و در عین شباب بسر چه بستان
اجل گرفتار گردید و در سفر واپسین نیز رستاد و سبقت گردید و باین ضیق فرصت آنچه
از طبع و قوادش سر زده بود الی آلان در ایران و توران و سواد هندستان با جود
دهنده جاریست و این بیت از غنای اینهاست و است و نباشد شعر من شهر
ساجان و بدن باشد پاک بعد از مرگ آهونا فیهرون سید پوراه محمد علی ماهر متبای
نیز با جعفر سمانی در تاریخ و فاش این قطعه نظم کرده قطعه خود را در حق صحبت شیخ کمال حسن فانی

غنی سر جلفه اسباب او در نامه دانی شده است چوین کرد بزم شیخ را گفتند تا بخش
 که آگاهی به سوی او البقا از دافانی شد به عنایت خان پسر ظفر خان ناظم
 صوبه کشمیر دعوی کرد که شکر بیکه از یکم تبه خواندین یا شنیدن نفهم من نیاید بهیست
 چون غنی شنید این دعوی از وی نه پسندید و گفت تا حال اعتمادی بر شعری
 عنایت خان دهم امرو آن اعتماد بر خاست و بعد از آن هیچگاه با خان نکرده
 ملاقات نکرد بدانکه از وی چهارم و فات که یکبار و هفتاد و نه باشد و ابتدای
 شعر گوئی او که یکبار و شصت بود و شین مشق شعر او نوزده سال می شود
 سجان انقدر انقدر فرصت قلیل و تحصیل و کسب فن این در که کمالان بوده بخوبی
 برتر نداشت میداد شعر این حادثه بزرگ و نیست تسانه بخشه خدای بخشه فقط

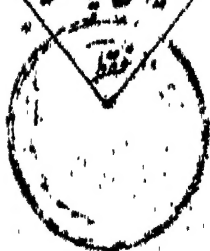
خايط مستبح

احمد قلندر غنی که دیوان الدار دولت نازک سخنی ملا محمد طاهر متخلص غنی
 در مطبع روح بخش علم و هنر قدردان نکته برور عاریج معارج والا بهی
 صاعد مصاعد عالی فطرتی منشی نول کشور بتمام

کاتب در بارش ششم ماه جولائی سنه ۱۳۳۵ عیسوی

هرنگ ذیقعه سنه ۱۳۳۵ هجری

حلیه طبع پوشید

و
 بکار
 در
 معنی
 است
 این
 بکار

در
 معنی
 است
 این
 بکار

موقوف
 و
 آن
 در
 سینه

دو قطعه تارنج طبع دیوان غنی از خوش فکری
شاعر نازک خیال شیرین مقال فشی بگو و اندیا صفا
بتخلص بجاقل بحیث طبع کانپور راج بالفح و اسر

کنون چطع فصیح و بلیغ دیوان شد
وفیض طبع رسای غنی عیلامی
چو هست رغبت تارنج سال و عاقل
بگو طبع کلام از سخنور نامی

ایضا

غنی که شاعر خوش فکر بود دیوانش

کنون ز حسن صفای طبع شاد خوش اسلوب

ز نوک کلام تمنا بلوح دل عاقل

نوشت ماوه سال او بجان مرعوب